

ISSN 2012 - 6700

இதழ் - 20

பூங்காவளம்

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

தீருமத். தாமரைச்செல்வி

பூங்காவளம் இலக்கிய வட்டம்

பூங்காவனம் சஞ்சிகையின்
20 ஆவது இதழை
வெளியிடுவதில் மிக்க மகிழ்ச்சி.
பூங்காவனத்தின் வாசகர்கள்,
விளம்பரதாரர்கள், அபிமானிகள்
யாவருக்கும் எமது நன்றிகள்.

With Best Compliments From:-

With Best Compliments From:-

FIVE STAR TEXTILES CENTRE
WHOLESALE & RETAIL TEXTILE DEALERS

No. 95, 2 nd Cross Street, Colombo - 11, Sri Lanka.

Tel :- 011 2441810, 2345280, 2441809

Fax :- 94 - 1 - 2345184 / 2582453

E-mail :- shafeeka@slt.net.lk

With Best Compliments From:-

M.S.M. MASHOOR HADJIYAR

Address : No. 16, Ediriveera Avenue, Delhiwala, Sri Lanka.

Mobile : 077 3235543

பூங்காவனம்

தோற்றம் - 2010 மே 30
இதழ் 20 - 2015 மார்ச்
ISSN 2012 - 6700

பிரதம ஆசிரியர்

ரிம்ஸா முஹம்மத்

துணை ஆசிரியர்கள்

எச்.எப். ரிஸ்னா
டப்ளியூ.எம். வஸீர்

ஆலோசகர்

ஏ.சீ. ஜீர்னா முஸ்தபா

வங்கித் தொடர்புகளுக்கு

Commercial Bank,
Mount Lavinia Branch,
M.F.Rimza
A/C No :- 8930020287.

என்ற இலக்கத்திற்கு காசை வைப்பிலிட்டு அதன் பற்றுச்சீட்டை அனுப்ப வேண்டும். காசுக் கட்டளையாயின் (M.F. Rimza - Dehiwala Post Office) என்று குறிப்பிட்டு அதற்கான பற்றுச் சீட்டையும் அனுப்ப வேண்டும். காசோலையாயின் குறுக்குக் கோடு இடப்படாத காசோலையை M.F. Rimza எனக் குறிப்பிட்டு அனுப்பவும்.

தனிப்பிரதி - 100/=
தபால் மூலம் - 140/=
வருட சந்தா - 600/=

தொடர்புகளுக்கு

“Poongavanam”

21 E, Sri Dharmapala Road,
Mount Lavinia,
Sri Lanka.

Email:-

poongavanam100@gmail.com

Website:-

www.poongavanam100.blogspot.com

Phone:-

0094 (0) 775009222

0094 (0) 719200580

புதிய ஆக்கங்களும்,
இச்சஞ்சிகை பற்றிய
விமர்சனங்களும்
எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.
நூல் விமர்சனத்துக்கு
அனுப்புபவர்கள்
நூலின் இரண்டு பிரதிகளை
அனுப்ப வேண்டும்.

படைப்புகளுக்கு
படைப்பாளிகளே பொறுப்பு.
செவ்வடைப்படுத்த
ஆசிரியர் குழுவுக்கு
உரிமையுண்டு.

உங்களுடன் ஒரு நிம்மம்...

சமகால வாழ்க்கைப் போக்கு சற்று நிம்மதியைத் தந்து கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் 2015 ஆம் வருடத்தின் முதல் இதழாக பூங்காவனம் 20 ஆவது இதழ் வெளியிடப்படுகின்றது. புகழனைத்தும் இறைவனுக்கே!

பூங்காவனம் கடந்து வந்த பாதையைத் திரும்பிப் பார்க்கிறோம். பூக்களைவிட கற்களைத்தான் நம் பாதங்கள் எதிர்கொண்டன. பெயர்பெற்ற எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள் மாத்திரமே பிரசுரிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த வேளை, ஆற்றல் இருந்தும் அச்சில் வராமல் காத்துக்கொண்டிருந்த படைப்புகளை அள்ளியெடுத்து ஆராதிக்க ஆசைப்பட்டோம். விடியலாக செயற்பட முடியாவிட்டாலும் சிறு விளக்காக இருந்து இலக்கியப் பணி செய்ய புறப்பட்டோம். சமுதாயத்துக்காக என்ன செய்யலாம் என்று பலமுறை சிந்தித்து, பலரிடம் ஆலோசனை கேட்டு சஞ்சிகை வெளியிடுவது என்ற முடிவுக்கு வந்தோம்.

பலரின் கண்டனப் பேச்சுக்கள் நெஞ்சில் தீயள்ளிப் போட்டன. நாம் நம்பிக்கை விதைகளைத் தூவிக் கொண்டிருந்த இடத்தில் அவர்கள் நஞ்சைத் தெளித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அதையெல்லாம் தாண்டி வெற்றி பெற்று வந்தமை இறைவனின் அருளன்றி வேறொன்றுமில்லை. இலங்கையில் வெளியிடப்படுகின்ற பல சஞ்சிகைகள், ஓரிரண்டு இதழ்கள் வெளிவந்த பின்பு காணாமல் போய்விடுகின்றன. ஆனால் இதுவரை 20 இதழ்களை அதன் உரிய காலத்துக்குள் வெளியிட்டிருப்பது மிக்க மகிழ்ச்சியையும், நம்பிக்கையையும் தந்திருக்கிறது. பொருளாதாரம் எனும் முதலை, தன் வாயைப் பிளந்து நிற்கின்ற பல சந்தர்ப்பங்களில் அதனிடம் அகப்படும், அல்லப்படும் இலட்சியக் கரையை அடைவதற்காக வேண்டி நீந்திக்கொண்டிருக்கிறோம்.

சாகரத்தின் நடுவே தத்தளிக்கும் ஓடம் போல சஞ்சிகை வெளியீடு இருக்கிறபோது, வாசகர்களும், சந்தாதாரர்களும், விளம்பரதாரர்களும் தாள் துடுப்பாக நின்று உதவி செய்திருக்கின்றீர்கள். உங்கள் அன்புக்கும், அக்கறைக்கும் என்றும் எமது நன்றிகள்.

தொடர்ந்தும் பூங்காவனத்தின் வளர்ச்சியோடு இணைந்திருங்கள். உங்கள் நண்பர்களிடமும் அறிமுகப் படுத்தாங்கள். எங்களோடு கைகோர்க்க வாருங்கள்!!!

ஆசிரியர் குழு

பூங்காவினுள்ளே

நேர்காணல்

திருமதி. தாமரைச்செல்வி

கவிதைகள்

பதுளை பாஹிரா
அலெக்ஸ் பரந்தாமன்
எம்.எஸ்.எம். சப்ரி
ஜெனீரா ஹைருல் அமான்
சூசை எட்வேட்
எச்.எப். ரிஸ்னா
ஏ.சீ. ஜர்னா முஸ்தபா
நவாஸ் மொஹமட் நஸ்ரின்

சிறுகதைகள்

கினியம இக்ராம் தாஹா
ஸ்.ஆர். பாலசந்திரன்
மருதூர் ஜமால்தீன்

கட்டுரைகள்

கவிஞர் ஏ. இக்பால்
பி.ரி. அஸ்ஸ்
கா. தவபாலன்
கா. விசயரத்தினம்

நூல் மதிப்புரை

லெனின் மதிவானம்

வாசகர் கடிதம்

நூலகப்பூங்கா

நேர்காவல் திருமதி. தாமரைச்செல்வி

சந்திப்பு
ரிம்ஸா முஹம்மத்

01. உங்கள் பிறந்த இடம், குடும்பச்சூழல் பற்றிக் கூறமுடியுமா?

நான் வன்னிப் பிரதேசத்தில் உள்ள கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் பரந்தன் பகுதியிலுள்ள குமரபுரம் என்ற மிகவும் சிறிய கிராமத்தில் ஒரு விவசாய குடும்பத்தின் மூத்த பெண்ணாக 1953 ஆம் ஆண்டு பிறந்தேன். எமது குடும்பம் விவசாயத்தை வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டது. என் தந்தை யாழ் மாவட்டம் தென்மராட்சியிலிருந்து நாற்பதுகளின் இறுதியில் இங்கே வந்து குடியேறியவர். பெரிய அளவில் விவசாயம் செய்தவர். நெல்லின் வாசனையை முகர்ந்து கொண்டே எனது வாழ்க்கை நகர்ந்திருக்கிறது. 1974ம் ஆண்டு எனது திருமணம் நடந்தது. எனது கணவரும் இலக்கிய ஆர்வம் மிக்கவர். எழுபதுகளில் 'வரணியூர் சி. கந்தசாமி' என்ற பெயரில் வீரகேசரியில் சிறுகதைகள் எழுதியிருக்கிறார். இரண்டு பெண்களும் வைத்திய கலாநிதிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் திருமணமாகிவிட்டது. நான்கு பேர்ப்பிள்ளைகளும் இருக்கிறார்கள்.

02. உங்கள் கல்வி தொழில் அனுபவம் பற்றி?

நான் எனது ஆரம்பக் கல்வியை பரந்தன் இந்து மகா வித்தியாலயத்திலும், ஆறாம் வகுப்பிலிருந்து பத்தாம் வகுப்பு வரையான கல்வியை யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரியிலும் பெற்றுக் கொண்டேன். அப்போது பரந்தனிலிருந்து யாழ் சென்று கல்லூரி விடுதியில் தங்கிப் படித்தேன். அதன் பின் சுன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரியின் விடுதியில் தங்கி ஆறு மாதங்கள் தையல் பயின்றேன். பின்னர் குடும்பச் சூழல் காரணமாக வீட்டில் தங்கிவிட்டேன். வீடும் வீட்டுப் பணிகளும் என் உலகமாகிவிட்டது.

03. உங்களது வளர்ச்சிக்கு அல்லது முன்னேற்றத்துக்கு காரணமாக இருந்தவர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுங்கள்?

எனக்கு சிறுவயதிலிருந்தே வாசிக்கும் பழக்கம் இருந்தது. படிக்கும் காலத்திலேயே எழுதும் ஆர்வமும் இருந்தது. படித்த நேரங்களில் சிறு சிறு நாடகங்கள் எழுதி நடித்தும் இருக்கிறேன். பின்னர் சிறுகதைகள் எழுதும் ஆர்வம் ஏற்பட்டது.

எமது உறவினராகவோ எமக்குத் தெரிந்தவராகவோ எந்த எழுத்தாளரும் இருக்கவில்லை. அதனால் நானாகவே முயற்சி செய்ய வேண்டியதாக இருந்தது. எழுத வேண்டும் என்ற எண்ணம் எழுந்தபோது 1973 ஆம் ஆண்டில் முதலில் இலங்கை வானொலி நிகழ்ச்சிகளுக்கு எழுதத் தொடங்கினேன். அப்போது பல நிகழ்ச்சிகளில் எனது ஆக்கங்கள் தொடர்ந்து

ஒலிபரப்பாகி வந்தன. பத்திரிகைகளுக்கும் எழுதவேண்டும் என்ற ஆர்வம் எழுந்தது. அப்போது வீரகேசரி நிறுவனம் மாதம் ஒரு நாவல் வெளியிட்டு வந்தது. அதற்கு 'தீக்குளிப்பு' என்ற நாவலை எழுதி அனுப்பி வைத்தேன். அதைப் படித்துப் பார்த்த நிர்வாகி கே.எஸ். பாலச்சந்திரன் அவர்கள் என்னை நேரில் அழைத்து கதைகள் எழுதுவது பற்றி பல ஆலோசனைகளை வழங்கினார். அந்நாவல் அன்று பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. எனினும் எதிர்பாராமல் கிடைத்த அவரின் வழிகாட்டல் தொடர்ந்து வந்த என் எழுத்துப் பணிக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்தது. அதை நான் எப்போதும் நன்றியோடு நினைத்துப் பார்ப்பதுண்டு. அவரது ஊக்குவிப்புத்தான் 'சுமைகள்' என்ற நாவலை எழுதி அது வீரகேசரி பிரசுரமாக 1977 ஆம் ஆண்டு வெளிவர காரணமாகியது. நான் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதிய முதலாவது சிறுகதை 1974 ஆம் ஆண்டு வீரகேசரியில் பிரசுரமாகியது. அதன் பிறகு இலங்கையில் வெளிவந்த அநேக பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் எனது படைப்புக்கள் பிரசுரமாகின. அவற்றின் ஆசிரியர்கள் என்னைப் பற்றிய எந்த அறிமுகமும் இல்லாமல் என் கதைகளின் தரம் பார்த்து தமது பத்திரிகைகளில் பிரசுரித்து என்னை ஊக்குவித்தார்கள்.

04. சமகால இலக்கியங்கள் மீதான தங்களது பார்வை எப்படி இருக்கிறது?

காலங்கள் மாறி வரலாம். காலங்களுக்கேற்ப சூழ்நிலைகளும் மாறலாம். இலக்கியங்கள் என்பது காலங்களின் கண்ணாடிதான். அந்தந்த கால நிகழ்வுகளின் பதிவுகள்தான் அந்தந்த காலங்களின் இலக்கியமாகிறது. இன்றைய நிகழ்வுகளை அதாவது போர் முடிந்த பின் மக்களிடம் எஞ்சியிருக்கும் வாழ்வுகளை - வலிகளை இப்போதைய இலக்கியங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. மக்களின் சமகால வாழ்வு பற்றிய பதிவைச் சுமந்து பல சிறுகதைகள் வருகின்றன. அவற்றில் பல தரமானவையாகவும் இருக்கின்றன.

05. பல்வேறுபட்ட இலக்கியத் துறைகளில் (கவிதை, சிறுகதை, நாவல், சிறுவர் இலக்கியம், பத்தி எழுத்து) தங்களுக்கு பிடித்த துறை எது?

நான் விரும்பி ஈடுபட்டது சிறுகதை, நாவல் ஆகிய இரண்டு துறைகளிலும் தான். என்னைச் சுற்றி நடப்பவைகளையும் என் மனதைப் பாதித்தவைகளையும் சொல்லக் கூடிய துறைகளாக இவை இரண்டும் இருப்பதாகத் தோன்றியது. அதனால் சம நேரத்திலேயே சிறுகதைகளையும் நாவல்களையும் எழுதி வந்தேன். தவிர ஓவியம் வரைவதிலும் எனக்கு ஆர்வம் இருந்ததால் ஓவியமும் கற்றிருக்கிறேன். எனது கதைகளை நான் வரைந்த ஓவியங்களுடன் வீரகேசரி, தினகரன், ஈழநாடு, ஈழமுரசு போன்ற பத்திரிகைகள் சுடர் சஞ்சிகை ஆகியன பிரசுரித்திருந்தன. தமிழக சஞ்சிகையான குங்குமத்திலும் எனது கதைகள், ஓவியங்கள் வந்திருக்கின்றன.

06. உங்கள் ஓய்வு நேரங்களில் எவ்வகையான அல்லது யாருடைய புத்தகங்களை வாசிக்கின்றீர்கள்?

எனக்குக் கிடைக்கும் எல்லாப் புத்தகங்களையும் நான் வாசிப்பதுண்டு. ஒவ்வொரு எழுத்தாளருக்கும் ஒவ்வொரு எழுத்து நடை, எழுத்தாற்றல் இருக்கும். வெவ்வேறு அனுபவங்களையும் பாதிப்புக்களையும் அந்த எழுத்துக்கள் எமக்குத் தரும்.

07. இலங்கையில் இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வரும் பெண் எழுத்தாளர்கள் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

ஒவ்வொரு கால கட்டங்களிலும் நிறையப் பெண்கள் எழுதிக் கொண்டு தான் வந்திருக்கிறார்கள். ஆண் எழுத்தாளர்களுடன் ஒப்பிடும் போது இவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கலாமே தவிர அவர்களின் பல படைப்புக்களின் தரம் உயர்வாகவே இருக்கிறது. அலுவலகப் பணிகள், குடும்பப் பணிகள் என்று எத்தனையோ சுமைகளின் மத்தியிலேயே இவர்களின் இலக்கியப் பங்களிப்பு இருந்து வருகிறது.

08. தற்காலப் பெண் படைப்பாளிகள் எதிர்போக்கும் சவால்கள் என்று எதனைக் கருதுகிறீர்கள்?

வாசிப்பதற்கும் எழுதுவதற்குமான நேரங்களைத் தேடிக் கொள்வது தான் இவர்களுக்கான பெரும் சவாலாக அமைகிறது. எத்தனை பெண் எழுத்தாளர்களுக்கு குடும்பத்தவரின் ஆதரவு கிடைக்கிறது? அப்படி ஆதரவு கிடைத்தால் அவர்களால் பல சாதனைகளை நிகழ்த்தலாம்.

09. சமூகத்தினால் உருவாக்கப்பட்டுள்ள பெண் பற்றிய படிமங்கள் எவ்வாறு உடைக்கப்பட்டு வருகிறது?

பெண் என்றால் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடுகளை, பல ஒடுக்குமுறைகளை இச்சமூகம் காலங்காலமாக பெண்கள் மீது திணித்தே வந்திருக்கிறது. ஆனால் காலப் போக்கில் பெண் தனது கல்வி அறிவினாலும் தைரியத்தினாலும் ஆண்களுக்குச் சமமான அந்தஸ்த்தைப் பெற்றுக்கொண்டு உயர் பதவிகளிலும் அதிகாரங்களிலும் தன்னை அமர்த்திக்கொண்டு வருகையில் பெண் பற்றி சமூகம் உருவாக்கிய படிமங்கள் உடைபட்டு அவளை வேறொரு உயர்ந்த தளத்துக்கு மாற்றம் பெற வைத்திருக்கிறது. இது ஒரு பெண் தன் அறிவாலும் ஆற்றலாலும் சாதிக்க முடிந்த சாதனை ஆகும்.

10. இலக்கியப் பணி சார்ந்த தங்களது கொள்கை என்ன?

இலக்கியம் படைப்பவர் எல்லாம் போதகர்கள் இல்லை என்று சொல்வார்கள். ஆனாலும் சமூகத்தின் நன்மை சார்ந்தே என் படைப்புக்கள் இருக்க வேண்டும் என்று நினைப்பவள் நான். போரின் தாக்கத்தால் துயரை அனுபவித்த மக்களுக்குள் ஒருத்தியாக வாழ்ந்தவள் நான். இடப் பெயர்வுகளால் ஏற்பட்ட அத்தனை இழப்புக்களையும் துன்பங்களையும் அனுபவித்தவள் நான். அந்த மக்களின் துயர் வாழ்வை என் படைப்புக்கள் மூலம் வெளியுலகத்திற்கு கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஒரு படைப்பாளியாக அது எனது கடமை என உணர்ந்திருக்கிறேன். தமிழில் வெளிவரும் சிறுகதைகள் பிறமொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளிவருவதும் ஆரோக்கியமான விடயமே.

என்னுடைய ஐந்து சிறுகதைகள் சி. சிவசேகரம், ஏ.ஜே. கனகரட்ணா, எஸ். இராஜசிங்கம், கே.எஸ். சிவகுமாரன் ஆகியோரால் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளிவந்திருக்கின்றன. மூன்று சிறுகதைகள் சிங்களத்திலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த விதமான மொழிபெயர்ப்புக்கள் பரந்துபட்ட வாசகர்களிடையே எங்கள் வாழ்வின் வலிகளைக் கொண்டு சேர்க்கும் என நம்புகிறேன்.

11. மொழி - கருத்து ஆகியவற்றில் இலக்கியத்தில் முக்கிய பங்கு பெறுவது எதுவென நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

எந்த ஒரு இலக்கியப்படைப்பிலும் கருத்துக்கும் மொழியாள்கைக்கும் முக்கிய இடம் உண்டு. நல்ல கருத்தொன்றைத் தேர்ந்தெடுத்து அதைச் சொல்ல முணையும்போது நல்ல மொழி நடை கைகொடுக்க வேண்டும். மொழியைச் சிறப்பாகக் கையாண்டால் சொல்ல வந்த கருத்தும் சிறப்புப் பெறும்.

12. உங்கள் சுய படைப்புக்களான சிறுகதைகளுக்கு கருப்பொருட்களை எங்கிருந்து பெற்றுக்கொள்கிறீர்கள்?

என்னைச் சுற்றியுள்ள சமூகத்திடமிருந்துதான் கதைக்கான கருக்களைப் பெற்றுக்கொள்கிறேன். கொஞ்சம் கவனித்துப் பார்த்தால் எத்தனையோ மக்களின் பிரச்சினைகள் கதைகளின் கருக்களாக எம் மனதைப் பாதிக்கும்.

அந்தப் பாதிப்புக்களின் விளைவுகள்தான் ஒவ்வொரு படைப்புக்களாகப் பதிவு செய்யப்படுகிறது.

13. நீங்கள் இதுவரை வெளியிட்ட நூல்கள் பற்றிக்குறிப்பிடுங்கள். நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகளில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறீர்களா?

இதுவரை எனது ஒன்பது நூல்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. எனது முதலாவது நாவல், சுமைகள் 1977 ஆம் ஆண்டு விரகேசரி பிரசுரமாக வந்தது. யாழ் மீரா பிரசுரங்களாக விண்ணில் அல்ல விடிவெள்ளி நாவல் 1992 ஆம் ஆண்டிலும் வேள்வித்தீ குறுநாவல் 1994 ஆம் ஆண்டிலும் தாகம் நாவல் 1993 ஆம் ஆண்டிலும் வெளிவந்தன. தேசியக் கலை இலக்கியப் பேரவையின் வெளியீடாக ஒரு மழைக்கால இரவு சிறுகதைத் தொகுதி 1998 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது.

சுபரம் பிரசுராலய வெளியீடுகளாக 2002 ஆம் ஆண்டு அழுவதற்கு நேரமில்லை சிறுகதைத் தொகுதியும் 2004 ஆம் ஆண்டு பச்சை வயல் கனவு நாவலும் வெளிவந்தன. கொழும்பு மீரா பதிப்பக வெளியீடுகளாக 2003 ஆம் ஆண்டு வீதியெல்லாம் தோரணங்கள் நாவலும் 2005 ஆம் ஆண்டு வண்ணியாச்சி சிறுகதைத் தொகுதியும் வெளிவந்தன. எமது சொந்த நிறுவனமான சுபரம் பிரசுராலயம் மூலமாக இரண்டு நூல்கள் வெளியிட்டோம். நூல் வெளியீட்டு முயற்சியில் வெற்றி பெறுவது என்பது மிகவும் கடினமான விஷயம். சிலரால்தான் இதில் வெற்றி பெற முடிந்திருக்கிறது. அதற்கு முக்கிய காரணம் நூல்களை விற்பனை செய்து கொள்ளமுடியாமல் இருப்பது. புத்தகங்களை பணம் கொடுத்து வாங்கிப் படிப்பவர்களின் எண்ணிக்கை வரவர குறைந்து கொண்டே வருவது இதற்கு முக்கிய காரணமாக எனக்குத் தோன்றுகிறது. விற்பனை செய்ய முடியாவிட்டால் ஒரு படைப்பாளியால் நூல்களை வெளியிட இயலாது. இந்த சிரமங்களை நானும் அனுபவபூர்வமாக உணர்ந்திருக்கிறேன்.

14. எதிர்காலத்தில் எவ்வகையான நூல்களை வெளியிட உத்தேசம் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?

நான் இதுவரை இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள் எழுதியிருக்கிறேன். அவற்றில் முப்பத்தேழு சிறுகதைகளைத்தான் மூன்று தொகுப்பாக வெளியிட முடிந்தது. ஆரம்ப காலங்களில் எழுதிய சிறுகதைகளின் பிரதிகள் எல்லாம் போர்க்கால வாழ்வின் போது அழிந்துவிட்டன. அவைகளைத் தேடி எடுத்து தொகுத்து நூல்வடிவில் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற விருப்பம் இருக்கிறது. ஆனால் அது எவ்வளவு தூரம் சாத்தியமாகுமோ தெரியவில்லை.

15. இலக்கியவாதிகளின் எழுத்துக்கும் வாழ்க்கைக்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறீர்களா?

ஒவ்வொரு இலக்கியவாதியும் ஒவ்வொரு விதமாக இருப்பார்கள். ஒவ்வொருவரினது படைப்புக்கும் வாழ்க்கைக்கும் சம்பந்தம் இருக்கவும் கூடும். இல்லாமலும் இருக்கக் கூடும். அது அவர்கள் தனிப்பட்ட விஷயம்.

16. இலக்கியத்தினூடாக நல்ல கருத்துக்களை வெளிக்கொணர்ந்து சமூகத்தில் எவ்வகையான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தலாம் எனக் கருதுகிறீர்கள்?

இலக்கியத்தினூடாக நல்ல விடயங்களைக் கூறுவதன் மூலம் சமுதாயத்தில் நல்ல பலனை ஏற்படுத்தலாம் என்பதே பொதுவான கருத்தாக இருக்கிறது. ஒரு நல்ல இலக்கை நோக்கியே சிறந்த இலக்கியங்கள் படைக்கப்படுகின்றன. மக்களின் பிரச்சினைகளே பரந்துபட்ட அளவில் இலக்கியங்கள் மூலம் மீண்டும் மக்களிடம் போய்ச் சேர்கின்றன. இவ் இலக்கியங்கள் சில மன மாற்றங்களையும் வாழ்வு பற்றிய புரிதல்களையும் மனிதாபிமான உணர்வின் பெறுமதிகளையும் மக்களின் மனங்களில் ஏற்படுத்த வாய்ப்பிருக்கிறது.

17. தற்கால இலக்கிய வளர்ச்சி எந்தளவில் உள்ளது என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

புதிது புதிதாய் சமூகம் தோற்றம் பெற்றுக்கொண்டு வரும்போது புதிய கருத்துக்கள், புதிய சிந்தனைகள், புதிய வடிவங்கள் காணப்படுவது தவிர்க்க முடியாதது. கதை சொல்லும் முறைமையில் நவீனத்துவம் பின்பற்றப்படுகிறது. சமீப காலங்களில் வந்த படைப்புக்கள் இதனை நிரூபிக்கின்றன.

18. இன்றைய எழுத்தாளர்களுக்கு நீங்கள் கூறும் அறிவுரை என்ன?

எழுத ஆர்வமுள்ளவர்கள் நிறைய வாசிக்க வேண்டும். இன்றைய நாளில் தொலைக்காட்சிகளின் ஆதிக்கம் காரணமாக வாசிப்பு என்பது குறைந்து விட்டது. வாசிப்பின் மூலம் நிறைய விடயங்களை நாம் கிரகித்துக் கொள்ளலாம். இன்றைய சமூக இலக்கிய மாற்றங்களை வாசிப்பின் மூலம் அறிந்துகொள்ளலாம். சுற்றிலும் உள்ள மனிதர்களின் பிரச்சினைகளை மனதுக்குள் உள்வாங்கி அவற்றை நல்ல மொழிநடையில் படைப்புக்களில் பதிவு செய்ய வேண்டும்.

19. இதுவரை நீங்கள் பெற்ற பரிசுகள், பட்டங்கள், விருதுகள் பற்றிக் குறிப்பிடுங்கள்?

என்னுடைய சிறுகதைகளில் 19 சிறுகதைகள் பல்வேறு போட்டிகளிலும் பரிசுகள் பெற்றிருக்கின்றன. 'அவர்கள் தேவர்களின் வாரிசுகள்' குறுநாவல் 1983 ஆம் ஆண்டு கலாவல்லி சஞ்சிகை நடாத்திய போட்டியில் பரிசு பெற்றது. 'வேள்வித்தீ' எனும் குறு நாவல் 1986 ஆம் ஆண்டு முரசொலி பத்திரிகை நடாத்திய குறுநாவல் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்றது. வடகிழக்கு மாகாண சபை விருது 1998 ஆம் ஆண்டு ஒரு மழைக்

கால இரவு' சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கும் 2003 ஆம் ஆண்டு 'வீதியெல்லாம் தோரணங்கள்' நாவலுக்கும் கிடைத்தது. யாழ் இலக்கியப் பேரவை பரிசு 1992 ஆம் ஆண்டு 'விண்ணில் அல்ல விடிவெள்ளி' நாவலுக்கும் 1993 ஆம் ஆண்டு 'தாகம்' நாவலுக்கும் 2004 ஆம் ஆண்டு 'பச்சை வயல் கனவு' நாவலுக்கும் கிடைத்தது. கொழும்பு சுதந்திர இலக்கிய அமைப்பின் சிறந்த நாவல் விருது 1993 ஆம் ஆண்டு 'தாகம்' நாவலுக்கு கிடைத்தது. அரச சாகித்திய விருது 2004 ஆம் ஆண்டு 'பச்சை வயல் கனவு' நாவலுக்கு கிடைத்தது. தகவம் இலக்கிய அமைப்பின் பரிசுகளையும் எனது சிறுகதைகள் பெற்றிருக்கின்றன.

விருதுகள், கௌரவிப்புக்கள் என்று பார்த்தால் வடகிழக்கு மாகாண சபையின் ஆளுனர் விருது பெற்றிருக்கிறேன். கிளிநொச்சி அக்கராயன் மகளிர் அமைப்பு இலக்கிய சமூகப் பணிக்காக சிறந்த பெண்மணி விருது தந்து கௌரவித்தது. கிளிநொச்சி தமிழ் சங்கம் 2002 ஆம் ஆண்டு இலக்கிய மணி பட்டமும் தங்கப் பதக்கமும் தந்து கௌரவித்தது. இலக்கியப் பணிக்கான விருதை 2003 ஆம் ஆண்டு இலங்கை கலைக் கழகமும் 2010 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளையினரும் வழங்கியிருந்தனர். 2011 ஆம் ஆண்டு கண்டாவளை கலாசார பேரவை கலை ஒளிர் விருது தந்தது. 2012 ஆம் ஆண்டு எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம் தமிழியல் விருது தந்தது.

என்னுடைய 'பசி' சிறுகதை தமிழ்நாடு ஜே.டி. இமயவர்மன் என்பவரால் குறும்படமாக எடுக்கப்பட்டு லண்டனில் நடந்த 'விம்பம்' தமிழ்க் குறும்பட திரைப்பட விழா 2009 இல் பார்வையாளர் தேர்ந்தெடுத்த சிறந்த குறும்படத்திற்கான விருதைப் பெற்றது.

20. இறுதியாக என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்?

கிட்டத்தட்ட நாற்பது வருடங்களாக இந்த எழுத்துத் துறையில் இருக்கிறேன். போன வருடம் வரை சிறுகதை எழுதியிருக்கிறேன். இந்த இலக்கியப் பணி எனக்கு மன நிறைவாகவே இருக்கிறது. நான் சார்ந்த மண்ணில் வாழும் மனிதர்களின் துன்பியல் வாழ்வை என்னால் இயன்ற வரை பதிவு செய்திருக்கிறேன். அந்த வாழ்வை மற்றவர்களின் பார்வைக்கு அடையாளம் காட்டியிருக்கிறேன். இலக்கியப் பதிவுகள் காலம் கடந்தும் நிற்கும் வல்லமை வாய்ந்தவை. எனது நீண்ட இலக்கியப் பணியில் எனக்கு உறுதுணையாய் இருந்தவர்கள் எனது பெற்றோர், சகோதரர்கள், கணவர், பிள்ளைகள். இவர்கள்தான் எப்போதும் என்னை எழுத வைப்பவர்கள். இவர்களால்தான் ஒரு எழுத்தாளராய் நின்று நிலைக்க என்னால் முடிந்திருக்கிறது. அதற்காக இறைவனுக்கு எனது நன்றி!!!

பள்ளிக்கூடம்

இளமையின் இசையை இரசனையாக்கி
உதயத்து ஒளிக்கு உற்ற களமமைத்து
வளமான வாழ்வின் உரிமைக்கு
அத்திவாரமிடும் தொடக்கப்புள்ளி
அறிவுலகின் வாகைகளுக்கு நடும் கற்கள்!

இதய உணர்வுகளால் சங்கமித்த
உறவுகளின் பலம்
நேசிக்கும் சீர் உலகிற்கு வரம்
பேதமற்ற பூக்களின் அன்னியோன்னிய பாடல்
சால்பு நிறை வரலாற்றை
ஆரோக்கியப்படுத்தும் தேடல்
திசைதோறும் சிதறிக்கிடக்கும்
மனத்திராணிகள்
ஒன்றிணைக்கப்பட்டு சாதனை பட்டியல் நீள்கிறது..
இசையெழுப்பும் நம்பிக்கை ஆசனம் வேரூன்றி
இத்தரணியின் மேம்பாட்டிற்கு உறுதிமொழியிடும்
பள்ளிப் பாசறைகளின் வகுப்பறைகள்!

சக நண்பர் கூட்டுறவு
சமத்துவபுலத்தின் ஒப்பந்தங்களாக
ஒடுக்கப்பட்ட மன ஆர்வங்கள்
ஒசையெழுப்பப்பட்டு
அகிலம் தேடும் சமாதான சாசனங்களுக்கு
அட்சரம் கோர்க்கும் அறிவு கூடம்
மனிதத்தைப் பேசும் இணக்கப்பாடுகளும்
ஒற்றுமை தேசத்தின் நிலைப்பாடுகளும்
மாணவர் சிந்தனையிலும், நடத்தையிலும்
நிதர்சனம் காட்டி, சமுதாய விழுமியம்
உயர்த்திதும் உயர்பீடம் இது.

“எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன்”
சால்பு நிறை ஆசான்களின் அடிச்சுவட்டிலே
மாணவ சக்திகள் விசாலமாகி
உன்னதமான உலகை வென்றெடுக்கும்
பள்ளிக்கூடம்!!!

● பதுளை பாணிரா

தருவம்

சிறுகதை

● கினியம் இக்ராம் தாஹா

“உம்மா பசிக்குது! ஒன்னுமில்லயா?” மகன் அமீர் கட்டிலில் சாய்ந்திருந்த தாயிடம் கேட்டான். ஆனால் அவள் காதில் அமீரின் பேச்சு எடுபடவில்லை.

“உம்மா....” அமீர் கத்தினான். அலறியடித்து எழுந்தவள்,

“ஹஹ.. வாப்பாவப் போலம் நீயும் எனக்குக் கத்தப் பழகிட்டியா? சாப்பாடும் இல்ல மண்ணங்கட்டியும் இல்ல! பசீல இரு!! ஏண்ட நம்மதியே போச்சு சனியனுகள்!” என நஸீமா மகன் அமீர் மீது சீறிப் பாய்ந்தாள்.

“ஐயோ... ஒங்கட சாப்பாடும் நீங்களும். நீங்க பசீல படுங்க. நான் ராஸியா ஆன்ட்டி ஊட்டுக்குப் போறன்..” என்றவன் தாயின் பதிலுக்குக் காத்திருக்காமல் சிட்டாய் பறந்து சென்று விட்டான்.

நஸீமா விரித்தப் போட்டிருந்த கூந்தலை, கையால் கோதி சரி செய்த படி கட்டிலிலிருந்து மெல்ல எழுப்பினாள். கன்னத்தை தடவியபடி முகத்தைக் கண்ணாடியில் பார்த்தாள். கன்னம் அப்பிள் பழம் போல சிவப்பாய் இருந்தது. அவன் அறைந்த இடம் இன்னும் அச்சுப் பதிந்த மாதிரியிருந்தது. கன்னத்தை விட மனம் இன்னும் வலித்துக் கொண்டிருந்தது.

நஸீமாவும் அனஸும் காதலித்து திருமணம் செய்தவர்கள். பள்ளிப் பருவக் காதல். இரு வீட்டாரும் அவர்கள் காதலுக்கு குறுக்காய் நிற்றனர். ஆனாலும் நாளுக்கு நாள் இவர்கள் காதல் வளர்ந்து கொண்டே போனது. ஒரு நாள் கூட பேசாமல் இருக்க முடியவில்லை. எத்தனை தடைகள் வந்த போதிலும் ஒருவருக்கொருவர் தினம் தினம் தொலைபேசியிலாவது பேசத் தவறவில்லை.

பள்ளி வாழ்க்கை முடிந்து, தனியார் கம்பனியொன்றில் அனஸ் வேலையில் சேர்ந்தான். அதே நேரம் நஸீமாவுக்கு வேறு இடத்தில் திருமணம் செய்ய பேச்சுவார்த்தை நடந்து கொண்டிருந்தது. கல்யாணம் என்றால் அனஸுடன் தான் என்று ஒற்றைக் காலில் நிற்றாள் நஸீமா. ஆனால் வீட்டார் இடம் கொடுக்கவில்லை. இறுதியில் நண்பர்களின் துணையுடன் இரவோடு இரவாக அனஸுடன் ஓடி வந்தாள். இருவரும் திருமணம் முடித்து வேறு ஊரில் வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தனர்.

காலத்தின் வேகத்தில் அவர்களின் வாழ்க்கையும் பறந்து கொண்டிருந்தது. காதல் பரிசாய் அவர்களுக்கு கிடைத்த பரிசு தான் மகன் அமீர். அவன் இப்போது முதலாம் ஆண்டில் படிக்கும் பையன்.

அனஸ் - நஸீமா இருவரின் காதல் வாழ்க்கை இனிதாய் நகர்ந்து கொண்டிருந்த போதிலும், கால ஓட்டத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சம் சண்டை, சச்சரவுகள் என்று கசக்கத் துவங்கியது. அனைவர் வாழ்க்கையிலும் இது சகஜம் தானே. ஊடல் கூடல் இல்லாத வாழ்க்கையே இல்லை. ஆனாலும் நேற்று நடந்த சம்பவம் நஸீமாவின் மனதைப் பாதித்துவிட்டது. வழமை போல் வேலை முடிந்து மாலை 6 மணிக்கு வீடு வந்தான் அனஸ். மேனி கழுவுதற்காக துவாயை தோளில் போட்டவாறு,

“நஸீமா அவசரமா கோப்பி ஊத்துங்க!” என்றவாறு குளியலறைக்குள் சென்றான்.

சிறிது நேரத்திற்குள் உடைகள் மற்றி, தலையை சீவிய படி, “எங்க கோப்பி! இன்னும் ரெடியில்லையா?” என்றபடி நஸீமாவைத் தேடினான்.

அவள் அப்பொழுது தான் தண்ணீர் கொதிக்க வைத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

“இதோ அஞ்சு நிமிசத்தில் தாரேன்!”

“உனக்கு முதல்லே சொன்னேன் தானே.. அஞ்சு நிமிசம் எல்லாம் நிக்க ஏலா. அவசரமா போகணும்!”

“இப்ப தானே வந்தீங்க. எங்களோட பேசவும் நேரம் இல்ல. அதுக்குள்ள எங்க போறீங்க?”

“நஸீமா.. எனக்கு ஆயிரத்தெட்டு வேல இருக்கு. உங்க கூட கொஞ்சி விளையாட டைம் இல்ல”

“நானும் இப்ப பாக்கிறன் வேல முடிஞ்சது கூட்டாளிமாரோட சுத்துறீங்க.. என்னோட மகனோட பேசறதுக்கே டைம் இல்ல..”

“இப்போ கோப்பி கேட்டது தப்பா போச்சி. ஊட்டுக்கு வந்தாலே ஒரே தொண தொண்ணு!! நிம்மதியே கெட்டு போச்சு!”

“ஓகோ இப்போ நிம்மதி கெட்டுப் போச்சா.. லவ் பண்ணறப்போ நீ இல்லாட்டி எனக்கு நிம்மதி இல்ல. நீ தான் என் சந்தோசம்.. எப்படியெல்லாம் சொல்லி மயக்கிக்கினீங்க. இப்போ ஏமாத்துக்காரனாகிட்டீங்க!”

“என்னடி சொன்ன.. நான் ஏமாத்துக்காரனா? உன்ன..” என்று கோபத்துடன் கத்தியவாறு பளாரென நஸீமாவின் கன்னத்தில் ஒரு அறை விட்டான். எதிர்பாராத அடியால் நிலைகுலைந்த நஸீமா,

“உம்மா!” எனக் கத்தியவாறு கன்னத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு அழத்துவாங்கினாள். அனஸோ மேசையில் இருந்த ஓரிரு கிளாஸை தூக்கி

கீழே தட்டி தன் வீரத்தைக் காட்டி விட்டு பைக்கில் ஏறிப்போய் விட்டான்.

நேற்றைய நிகழ்வு நஸீமா்வின் மனதை வாட்டிக்கொண்டிருந்தது. அவளால் சமைக்க முடியவில்லை. வீட்டைச் சுத்தம் செய்ய முடியவில்லை. மனசு வெறுத்துப் போயிருந்தது. மீண்டும் கட்டிலில் புரண்டாள்.

அலுவலகத்தில் வேலை நிறைந்திருந்தது. அனஸ் தன்னால் இயன்றளவு அவசரமாக செய்து கொண்டிருந்தான். ஆனால் அவன் மனதும் நேற்றைய நிகழ்வால் குழம்பியிருந்தது. தலை வலியும் அவனைத் தொற்றிக் கொண்டது. வேலையை அப்படியே வைத்துவிட்டு, நாற்காலியில் சாய்ந்தான். அப்போது போன் அலறியது. மறுமுனையில் பக்கத்து வீட்டு ராஸியா ஆண்டி,

“ஹலோ.. அனஸ் பிஸியா?”

“ஆ.. ராஸியா ஆண்டியா.. இல்ல சொல்லுங்க.. என்ன திமர்னு?”

“இல்ல உங்க கூட கொஞ்சம் பேசனும்.. அதான்..”

“பரவாயில்ல சொல்லுங்க”

“என்ன நஸீமாவோட பிரச்சின.. ம் இப்ப கொஞ்ச காலமா ஒரே சண்டை சச்சரவு”

“இல்ல ஆண்டி... ஏன்ட எல்லா விசயத்திலயும் தல போடுறா.. பொம்புள்ளை புள்ளய பார்த்தோமா வீட்ட பார்த்தோமான்னு இருக்க வேண்டியது தானே..”

“என்ன தம்பி அப்பிடி சொல்றீங்க. உன்ட பொண்டாட்டி உங்க விசயத்தில தல போடத்தானே வேணும்.. அதும் லவ் மெரேஜ்... ஏன் இப்போ லவ் பண்ண மாட்டீங்களா?”

“என்ன ஆண்டி சொல்றீங்க.. இப்போ என்ன லவ்வு. லவ்வு கல்யாணத்தோட முடிஞ்சு. அந்தக் காலம் அவளுக்காகவே வாழ்ந்தன். கல்யாணம் முடிஞ்சும் லவ் பண்ணிக்கொண்டிருந்தா நல்லா இருக்கும்”

“இது தான் உங்க வாழ்க்கையில் பிரச்சினைக்கு காரணம். நான் சொல்றத கொஞ்சம் கேளுங்க..”

“ஓகே.. கொஞ்சம் இருங்க ஆண்டி உங்க போனை கட் பண்ணிட்டு நான் எடுக்கிறன். உங்க பில் சும்மா வேஸ்ட் ஆகும்” என்றுவன், தனது போனிலிருந்து ராஸியா ஆண்டிக்கு அழைப்பை ஏற்படுத்தினான்.

“சரி ஆண்டி இப்போ சொல்லுங்க..!”

“ஏன் கட் பண்ணி எடுத்தீங்க.. காசெல்லாம் பெரிசில்ல.. ஒரு குடும்பம் சந்தோசமா இருந்தா அதுவே போதும். நான் என்ன சொல்றேன்னா.. எங்கள்ல மிச்சம் பேர் லவ் பன்ற போது தேனும் பாணியும். கல்யாணத்துக்கப்பறும்

கறியும் பாம்பும். இதுக்கா விழுந்து விழுந்து லவ் பன்றோம்..?”

“ம்..”

“காதல் என்கிறது அது என்றைக்கும் இருக்கனும். லவ் பன்ற காலத்தில எவ்வளவு சந்தோசமா இருக்கீங்க.. ஒவ்வொரு நாளும் பல மணி நேரம் பேசுறீங்க.. ஈமெயில் அனுப்புறீங்க.. எல்லா விசயத்தையும் ஷெயர் பண்ணீங்க.. ஏன் கல்யாணத்துக்கு அப்புறமும் அவங்க லவ் பண்ண ஏலாது..? கட்டின பொண்டாட்டிய லவ் பண்ணினா வாழ்க்கை சிக்கலே இருக்காது. அதோட பாருங்க நஸீமாவுக்கு யார் இருக்கா? உங்கள நம்பி ஓடி வந்தா.. உங்க சண்டய அவ சொல்ல இல்ல அழுதழுது இருக்கா.. உங்க சிக்கலால சின்னவன் அமீர் மனசு பாதிக்கப்பட்டிருக்கான். அவன் இன்னைக்கு எங்க விட்ட தான் இருந்தான்.. அவன் தான் சொன்னான். உம்மா அழுதழுது இருக்கான்து. அதுக்கப்புறம் நஸீமாவப் போய் பார்த்தன். அவக்கும் புத்தி சொன்னேன். ஏன்னா அவவும் விட்டுக் கொடுத்து நிதானமா நடந்திருக்கனும்.. உங்க கிட்ட உள்ள ஈகோ - கோபம் எல்லாம் தூக்கி வீசுங்க. உங்க பிரீ நேரத்த சந்தோசமா செல்லு செய்ங்க.. என்ன நான் சொல்றது சரி தானே..”

“ம்.. நீங்க சொன்னது சரிதான். ஏன்டயும் தவறு இருக்குது. நான் அடிச்ச இருக்கக் கூடாது”

“ஓ.. நஸீமாவ அடிச்சீங்களா?”

“யேஸ்.. ஏன் அவ சொல்ல இல்லயா?”

“ஐயோ.. அவகிட்ட கேட்ட நேரம் சும்மா சண்டைன்னு தான் சொன்னா. அடிச்சதா சொல்லவே இல்ல. பாத்தீங்களா.. இன்னும் உங்க கூட இருக்கிற அன்பாலதான் அவ அத என்கிட்ட மறச்சிட்டா.. ஆனா மனசு நல்லா நொந்திருக்குன்னு விளங்கிச்சு.. ஏன்னா.. உம்மா வாப்பா ஒதுக்காம இருந்தா அவங்ககிட்ட சரி போயிருக்கலாம். இப்போ யாரும் இல்லன்னு கவலப்பட்டா!”

“ஐஸாகல்லாவ் ஆண்டி. இனி நான் நல்லா நடந்திக்கிறேன். இரவைக்கு உங்க வீட்டுப் பக்கம் நஸீமாவையும் கூட்டி வாரன்”

“அல்லஹ்துலில்லாஹ்... கட்டாயம்.. கட்டாயம்... இரவு சாப்பாட்டுக்கே வாங்க. நான் ஸமத் அங்களின் கிட்ட சொல்லி சாப்பாடு ஏற்பாடு பண்ணன்..”

“சரி.. இரவைக்கு சந்திப்போம்.. பாய்!!”

உரையாடல் முடியும் போது அனஸின் தலைவலியும் மனப்பாரமும் குறைந்திருந்தது.

ராலியா ஆண்டி சொன்னது போல் தனது தவறுகளை திருத்தி மனைவியுடன் என்றும் காதலுடன் மனம் திறந்து அன்பாய் வாழ வேண்டுமென்று மனதில் உறுதியானான். அவசரமாக அலுவலக வேலைகளை முடித்துவிட்டு, நஸீமாவுக்கு பிடித்த கலரில் சல்வார் ஒன்றையும் வாங்கிக் கொண்டு வாழ்வில் திருப்பம் கண்டவனாய் வீட்டை நோக்கிப் பயணித்தான்!!!

நாளைய தூண்கள்

சதைகள் கரைந்த மேனிகளாய்
என்புகள் துருத்தும் தோல்களுடன்
ஒரு புதிய வரவு
சிதைந்து கிடக்கும் நிலப்பரப்பெங்கும்
நீள் வரிசைகளில்
தங்கள் இரைகளுக்காக இப்பொழுதும்..

காலங் கடந்த கந்தல்களுடன்
வெட்கமற்ற வேண்டுதல்களுக்குள்
வீசியெறியப்படும்
உணவுத் துகள்களை ருசித்தபடி
பசிப் பூஞ்சன விழிகளோடு
மீண்டும் மீண்டுமாக தெருக்களெங்கும்
யாசிப்பில் நெடுந் தவமாய்
கரிக்கட்டை மேனிகள்...

வல்லார் கரங்களுக்குள்
இல்லாதவர்கள் இறுகும் நிலையை
இங்கே யாரெவரோ
ஏற்படுத்திச் சென்ற வழிகளில்
உண்டி சுருங்கிய உடல்கள்
ஊருகின்றன பசியை சுமந்தபடி!

நாட்டின் நாளைய தூண்கள்
என்றெனவாய் மேடைப் பேச்சுக்கள்
முரசொலிக்க
தமக்குள் நகைத்துக்கொள்கின்றன
தெருவில் சிறிய பிச்சைப் பாத்திரங்கள்!!!

● அலெக்சுஸ் பரந்தாமன்

இலக்கிய அநுபவ அலசல் - 15

(கவிஞர். ஏ. இக்பால்)

01. காண்பவற்றை வர்ணிப்பது கவிதையல்ல. கண்டவற்றில் என்னென்ன உணர்வுகள் எழுகின்றதோ அவ்வுணர்வுகளின் வடிவம் கவிதை. அகப்பொருள், புறப்பொருள், மெய்ப்பொருள் ஆகியவற்றை ஆற்றல் வாய்ந்த உணர்ச்சியுடன் கவிதை வெளியாக்கும். இயற்கையில் தோய்ந்ததால் ஏற்பட்ட அறிவு, கற்பனை கவிதை பிறக்க வழிவகுக்கும்.

02. கவிதையில், கவிஞன் தனக்குள்ளே பேசிக்கொள்வதும் உலகத்தைப் பார்த்து வாழ்த்துவதும், பாத்திரங்கள் மூலம் தன் குரலை வெளியாக்குவதும் ஆழமாக நிற்கும்.

03. கவிதை சமூகத்திற்கு தொண்டு செய்யும்
கவிதை கெடுதல்களை அகற்றும்
கவிதை உபதேசம் செய்யும்
கவிதை இன்புறச் செய்யும்

அழகு, இன்பம், இசை, நயம், கற்பனை என்பவற்றைக் கவிதையில் அதிகம் காணலாம்.

04. இலக்கிய இரசனைக்குப் பயிற்சி வேண்டும். அப்பயிற்சியைப் பாடசாலையில் ஏற்படுத்தல் வேண்டும். ஒரு மாணவர் இயற்கையாகவோ, செயற்கையாகவோ ஒரு கவிதையை எழுதினால், அது கவிதைதான். எழுதியவர் கவிஞர்தான். அதை இனிமேல் நாம் விரிவுபடுத்தலாம்.

05. இப்பொழுது கல்வியியல் கல்லூரியில் கற்ற முதன்மொழி ஆசிரியர்கள் எழுதும் செயல்நிலை ஆய்வின் - Action Research தலைப்புகளை நோக்கும் போது, அதில் ஒன்று

“செய்யுட்களை / பாடல்களை / கவிதைகளைக் கற்பித்த, போது மாணவரிடையே ஏற்பட்ட இடர், அதனைத் தீர்த்த வழி”

இதிலிருந்து இடர்படும் மாணவரைத் திருத்தலும், வழிப்படுத்தி ஆக்க முயற்சியை இயல்பாக்கலும் ஆசிரியர் கடமை.

06. நாங்கள் கற்ற காலம்

Learn to Know - அறிவதற்காகவே கற்றோம். கற்பித்ததை கேள்விகள் மூலம் மதிப்பிட்டு அறிந்து கொள்வர். விஷயம் முடிந்துவிடும். Extra - வெளி வேலைகளில்தான், ஆக்க முயற்சி பற்றிக் கணக்கெடுப்போம்.

07. புதிய கல்விச் சீர்திருத்தத்தில் Learn to Know மட்டுமல்ல: Lern to do - கற்றதைக் கொண்டு நடைமுறைப்படுத்தல் பற்றிக் கற்றல்.

Learn to Live together - ஒன்று கூடி வாழ்வதை நிலை நாட்டிக் கற்றல்

Learn to Be - கற்றதினால் அடைவதைப் பற்றிக் கற்றல்

இவ்விதம் வாழ்க்கையுடன் - வாழ்க்கையை செம்மைப்படுத்த கல்வி உதவு வேண்டும்.

08. கேட்டல், பேசுதல், எழுதுதல், வாசித்தல் என்பன ஒழுங்குடன் நடைபெறுவதால் ஆக்க முயற்சியை மொழியில் ஆக்கிவிட மாணவர்களை ஊக்கி, விருப்பமுறச் செய்ய வேண்டும்.

09. தற்காலத்தில் மாணவர்கள் இலக்கண முறைமையை அகற்றித் தன்விச்சையாக புதுக் கவிதைகள் எழுதத் துணிகின்றனர். அதைத் தடுத்துவிடாது எழுத வைத்தல் அவசியம். உலகில் புதுக் கவிதை முன்னோடி வால்ட் விட்மன். அவரது கவிதைத் தொகுதியான 'புல்லின் இதழ்கள்' உலகப் பிரசித்தி பெற்றது. தமிழில் புதுக் கவிதை முன்னோடி மகாகவி பாரதியார். இவர் கவிதை மறுமலர்ச்சியின் நடுகல். முன்னே இலக்கணச் சுத்தமான செய்யுட்கள், பின்னே நடைமுறை மொழியாளுகையில் விளைந்த கவிதைகள். இவற்றை மாணவர்களுக்குக் காட்டி, இலக்கணம் பற்றிக் கூறித் தன்விச்சையாகப் புதுக் கவிதை எழுதப் பயிற்றுவிக்கலாம். தமிழில் புதுக் கவிதைக்கு ஒரு நூற்றாண்டு வரலாறு உண்டு.

10. மாணவரிடை, அநுபவம், கூர்ந்து நோக்கும் தன்மை, கற்பனை வளம் என்பவற்றை வளர்த்துவிட வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்துதல் அவசியம். மொழியின் பொருள், அர்த்தம் இவை அறிவு வட்டத்தைச் சார்ந்தவை. உணர்ச்சி ஒன்றுதான் கவிதைக்கு வேர் என்பதை உயர்தர வகுப்பு மாணவரிடை பயிற்றுவிக்கலாம். திக்குவல்லை கமால், தர்கா நகர் ஸபா போன்ற பலர் எனது மாணவர்கள். இவர்கள் என்னிடமுள்ள வீட்டு வாசிகசாலையில் உள்ள 90 வீதமான நூல்களை வாசித்திருக்கிறார்கள். என்னிடம் ஏறக்குறைய 6,000 நூல்கள் - எடுக்க முடியாத நூல்கள் இருக்கின்றன. இன்றும் எனது மாணவர்கள் என்னைத் தேடுவர். ஆய்வாளர்கள் தேடுவர். பல்கலைக்கழகங்கள் தேடும். N.I.E. யே தேடும்.

11. கவிதை இன்பத்தை நுகர்கின்ற காரணத்தால் யாவரும் மலராத கவிஞர்கள்தான். மலர்ந்தவர்கள் பேர் போன கவிஞர்களே.

12. பாட்டைத் தெரிதல்

ஒரு செய்யுளை, பாட்டை, கவிதையைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் மாணாக்கர் இரசிக்கக் கூடிய ஒரு பாடலைத் தெரிதல்.

இருளமகலும் இரவி தோன்றும்
பொருவிளித் தாமரைப் பூவும் மலரும்

* கீழ்வகுப்பு மாணவருக்கு ஓசைப் இன்பத்தைக் கொடுக்கும் பாடலைத் தெரிதல்.

* மத்திய வகுப்புகளுக்கு காட்சிப் பொருட்களைப் பற்றிய பாடல்களுடன் கருத்துப் பொருள்களைப் பற்றிய பாடல்களைத் தெரிதல். நாட்டுப் பாடல்கள், தனிப் பாடல்கள், வர்ணனைப் பாடல்கள் ஏற்றனவாகும்.

* மேல் வகுப்புகளுக்கு சங்கப் பாடல்களுடன், அதையொத்த சிந்தனைப் பாடல்கள், சிறப்பான கவிஞர்களின் பாடல்களைத் தெரியலாம்.

13. பாட்டை முகப்படுத்தல்

- * பாட்டைப் பாடிய ஆசிரியர்கள் - தேவைப்படி
- * அப்பாட்டை இயற்றிய சூழ்நிலை
- * கருத்தைப் பொதுவாக அறிதல்
- * தெரியாத சொற்களை தெரிந்த சொற்களால் அறிமுகம் செய்தல்

நாற்குணமு நாற்படையா வைம்புலனும் நல்லமைச்சா
ஆர்க்கும் சிலம்பே அணிமுரசா - வேற்படையும்
வாமுமே கண்ணா வதனமதிக்குடைக்கீழ்
ஆமுமே பெண்மை அரசு”

இக்கவிதையை எனது மாணவனொருவர் புதுக் கவிதையாகவே எழுதினார்.

அவளது நாற்படை நாற்குணம்தான்
அவளது அமைச்சர்கள் ஐம்புலன்தான்
அவளது முரசோ காற்சிலம்பே
அவளது கண்கள் வேல், வால்படைதான்
அவளது ஆட்சி முழுக்குடைதான்
அவளது அரசே பெண்மையதாம்

14. பாட்டைப் படித்தல்

ஓசையுடன் பாடியுணர்தல்

- * துள்ளலோசை - களிப்பா - துள்ளித் துள்ளிச் செல்லும் தன்மை.
- * தூங்கலோசை - வஞ்சிப்பா - எழுச்சி, விரைவின்றி தூங்கிச் செல்லும் தன்மை.
- * அகவலோசை - அகவல்பா - அழைத்துக் கூறுமிடத்துத் தொடர்ந்து கிடைப்பது.
- * செப்பலோசை - வெண்பா - ஒருவனும் மற்றொருவன் கூறுதல்.

15. பாட்டை விளக்குதல்

மாணவர் அடைந்த இன்பம், மனப்பதிவுகள் சிதையாத முறையில் பாட்டை விளக்கல் வேண்டும்.

16. பாட்டைப் படிக்கத் துணை செய்தல்

பாட்டை அதிகநேரம் விளங்குமளவு வாசித்துக் காட்டல் வேண்டும்.

- * திருத்தமான உச்சரிப்பு
- * பொருட் தெளிவு தோன்றப் பாடல்
- * வாசிப்பின் குறை நிறையை அவர்களே ஆராய்தல்
- * விரும்பிய பாட்டை மாணவர் பாடுதல்
- * நூல் நிலையத்தில் தெரிந்து பாடுதல்
- * முன்படித்த பாட்டுக்களை மீண்டும் மீண்டும் பாடிச் சுவைத்தல்

இவ்விதம் கற்க உதவுதல்.

17. எழுத்து - சொல்

- * அசை - நேரசை - அ, கல், மா, தேன்
நிரையசை - பல, நிறம், எளா, இரால்
- * சீர் - ஈரசைச்சீர் - இயற்சீர்
காய்ச்சீர்
கனிச்சீர்
- * தளை
- * அடி
- * தொடை - மோனைத் தொடை
எதுகைத் தொடை
- * ஓசை - செப்பல் - வெண்பா
அகவல் - அகவற்பா
துள்ளல் - களிப்பா
தூங்கல் - வஞ்சிப்பா

மிக ஆழமாகவும், பயமாகவும் விளங்கப்படுத்தத் தேவையில்லை. மொழியில் இலகுவாகக் காணக்கூடியதாக, உதாரண மூலம் எடுத்துக் காட்டுதல். 'தேமா, புளிமா' இவ்விதம் தேவையில்லை!!!

(இன்னும் தொடரும்)

மூட நம்பிக்கைகள்

கா.. கா.. என்று காகம் கரைந்தால் -
விருந்தாளிகள் வரப் போகிறார்கள்..

பூனை குறுக்கே வந்தால்
அபசகுனம் ஏற்படுகின்றது..

வலது உள்ளங்கை சொறிந்தால்
ஆறா பணம் கிடைக்கப் போகிறது..

வலது கண்ணிமை துடித்த மாத்திரத்தில்
நல்ல சமாச்சாரம் கேள்வியுறப் போகிறது..

பல்லியின் நச்சொலி கேட்டால்
தான் சொன்னதை நம்பச் சொல்வது..

இரவில் பூனை அலறினால்
மரணசெய்தி வருமென கதிகலங்கிப் போவது..

இப்படி எத்தனை எத்தனை அற்பத்தனமான
மூட நம்பிக்கைகள்!

இறைவன் மனிதனுக்கு வழங்காத
தீர்க்கதரிசன அறிவை
விலங்குகளுக்கு கொடுத்துள்ளானா?

மூட நம்பிக்கைகள்
முன்னேற்றத்தின் எதிராளிகள்..

இதை எப்போது
புரிந்துகொள்ளப் போகிறீர்கள்???

● எம்.எஸ்.எம். சப்ரி - பூவெலிகட

வெண் எனும் ரூயல்

சிறுகதை

● எஸ்.ஆர். பாலசந்திரன்

பஸ் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. அது மாத்தறையில் இருந்து புறக்கோட்டையை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்த பஸ். காலை 5.30 மணி இருக்கும். அருகருகே இரு பெண்கள் அமர்ந்திருந்தார்கள். திடீரென்று ஒரு பெண் வீறிட்டாள்.

“டிரைவர் பஸ்ஸை நிறுத்து.. பின்னால் இருப்பவர்கள் சேட்டைவிடுகிறார்கள். இதுவரை மூன்று முறை இடம் மாறிவிட்டேன். தொல்லை தாங்க முடியவில்லை. இடுப்பில் கிள்ளுகிறார்கள். காலைத் தடவுகிறார்கள்” என்று கத்தினாள்.

பஸ்ஸில் இருந்த அனைவரும் திகைத்துவிட்டார்கள். பின்னே இருந்த வாலிபர் கூட்டம் கைகொட்டிச் சிரித்தது.

“ஏதோ கனவு கண்டு பிதற்றுகின்றார்கள். பஸ்ஸை நிறுத்த வேண்டாம்” என்ற அந்த வாலிபர்கள்,

“என்ன இது ஒரே பிரச்சினையைப் புறக்கின்றது. இன்னும் ஒரு மணித்தியாலத்தில் புறக்கோட்டைக்குப் போய்விடுவோம். அங்கே உங்கள் பக்க நியாயத்தைச் சொல்லுங்கள். கூச்சம் இருப்பவர்கள் தனியாக காரிலோ அல்லது ஆட்டோவிலோ அல்லவா வந்திருக்க வேண்டும்” என்றார்கள்.

ஒரு சிலர் இந்த அநியாயத்தைக் கண்டாலும் வாலிபர்களுக்குப் பயந்து மௌனமானார்கள். வாலிபர்களின் கும்மாளம் வானத்தை எட்டியது.

“கண்டக்டர் இப்பெண்களை எமக்குத் தெரியும். அவர்களுடைய தொழில் ஆண்களை மயக்கி காசு பறிப்பது. இவர்களது பேச்சை கணக்கெடுக்க வேண்டாம்” என்றனர்.

அனைவரும் மௌனமானார்கள். இனியென்ன ஆபாசப் பேச்சுக்கள் தொடர்ந்தன. பெண்கள் கறுவிக் கொண்டார்கள். புறக்கோட்டை எப்போது வரும் என்று காத்திருந்தார்கள். அப்போது ஒரு வாலிபன் தொலைபேசியில் யாருடனோ முணுமுணுத்துவிட்டு மற்ற நண்பர்களைப் பார்த்து கண்ணடித்தான். மீண்டும் கூச்சல் தொடர்ந்தது. சிறிது நேரத்தில் புறக்கோட்டை பஸ் நிலையமும் வந்தது. எல்லோரும் இறங்கிய பின்னர் வாலிபர்களும் இறங்கினார்கள். அந்தப் பெண் சிறினாள். ‘கூப்பிடு பொலிவை’ என்று

அலறினாள். டிரைவரும் கண்டக்டரும் கேலியாகச் சிரித்தனர். 'அது உங்கள் பிரச்சனை. எங்களை ஏன் இழுக்கிறீர்கள்?' என்று கூறிவிட்டு புறப்பட்டுச் சென்றனர். கூட்டம் கூடிவிட்டது. வேறொருவன் செய்தி கொடுக்கவே பொலிஸார் துரிதமாக அவ்விடத்திற்கு விரைந்து வந்து சேர்ந்துவிட்டனர். அப்பெண்கள் நடந்ததைக் கூறினார்கள். கூட்டம் தலையாட்டியது. ஆனால் வாய் திறக்கவில்லை. திடீரென்று ஒரு ஆட்டோ சாரதி நண்பனோடு அங்கு வந்தான்.

"சேர் எனக்கு இந்தப் பெண்களைத் தெரியும். இரவுத் தொழில் செய்யவர்கள். நானே பலமுறை எனது ஆட்டோவில் ஏற்றிக்கொண்டு போயிருக்கிறேன். பார்க்க பண்பானவர்கள் போலிருக்கும் இவர்கள் நல்லவர்களல்ல" என்றான்.

கூட்டம் திகைத்து நின்றது. வாலிபர்கள் சிரித்துக்கொண்டனர். இன்ஸ்பெக்டர் மிக அமைதியாக "பொலிஸ் ஸ்டேசனுக்கு வந்து ஒரு ஸ்டேட்மென்ட் தருவாயா?" என்று கேட்டார்.

"சரி சேர். எனக்கென்ன பயம். இந்தக் காசு பறிக்கும் கும்பலை பிடித்துக் கொடுப்பதில் எனக்கு சந்தோசம்தான்" என்று கூறி முன்வந்தான்.

பளார் என ஒரு அறை கன்னத்தில் விழுந்தது. அத்தூடன் அடிவயிற்றில் ஒரு உதை. தடுமாறிப் பின்வாங்கியவனுக்கு ஒரு பொலிஸ்காரர் பிடரியில் ஒங்கி அறையவே கீழே விழுந்தவன் எழுந்து சீறினான்.

'இன்ஸ்பெக்டர்! உண்மையைச் சொன்னால் எனக்கு ஏன் அடிக்கிறீர்கள்? எமது சக்தி உங்களுக்குத் தெரியாது போலும் இதோ காட்டுகிறேன்" என்றான்.

"ஏன்டா நாயே! இவர்கள் யார் தெரியுமா? அந்தப் பெண் எமது பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பதிகாரியின் மகள். மற்றவர் அவருடைய நண்பி. இருவரும் மதிப்பு மிக்க பெண் வைத்தியர்கள். மாத்தறை ஆஸ்பத்திரியில் வேலைசெய்ப்பவர் உனது ஆட்டோவில் எப்படி வந்தார்கள்? எட்டுப்பேரும் ஸ்டேசனுக்கு நடவுங்கோ அங்கே நல்ல மரியாதை காத்திருக்கிறது. ஓடினீர்களோ சுட்டு விடுவேன்" எனத் துப்பாக்கியைக் காட்டினார். ஆறு வாலிபர்களும், ஆட்டோ சாரதி இருவரும் ஆடு திருடிய கள்வர் போல் விழித்தனர். ஆழம் தெரியாமல் காலை விட்டு விட்டோமே என நடுங்கினர். இனித் தப்ப முடியாது என்பதை உணர்ந்தனர்.

அப்போது அப்பெண் புன்முறுவலுடன் கூட்டத்தைப் பார்த்துக் கூறினாள்.

“பார்த்தீர்களா பெண்களின் நிர்க்கதியை! இந்த நாட்டில் பெண்களுக்கு பாதுகாப்பே கிடையாது. எது நடந்தாலும் மௌனமாக இருக்க வேண்டும். என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். வாய்திறந்தால் நடத்தை கெட்டவள் எனப்பேச்சு. நீதிமன்றத்தில் கூட எதிரி வழக்கறிஞர்கள் வாய் பேசாமல் கேள்வி கேட்டு எமது மானத்தை வாங்கிவிடுவர். இன்று எனக்கு நடந்தது உங்களுடைய தாய் சகோதரி, மனைவி மகள்மாருக்கும் நாளை நடக்கலாம். ஆனால் இவர்களை ஒன்றும் செய்துவிடாதீர்கள். தயவு செய்து சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்க பொலிசுடன் ஒத்துழையுங்கள்” என்று நையாண்டித் தனமாக கூறியவள் இலேசாகக் கண்ணடித்தாள். பிறகென்ன விசயம் சரி. கூட்டம், அந்த எட்டு பேர் மேலும் சீறிப் பாய்ந்தது. அடி உதை குத்துகள் தாராளமாகப் பறிமாறப்பட்டன. பெரிய இடம் என்ற படியால் பொலிஸ்காரர் ஒதுங்கிவிட்டனர். தாம்! தீம்! என உதை குத்து அடிகள் ஏராளம். பேக்கரியில் மா பிசையப்படுவது போல் பிசையப்பட்டு உருட்டப்பட்டனர். குற்றுயிரும் குலையுயிருமாக ஜீப் வண்டியில் ஏற்றப்பட்டனர். “குறைந்தது ஆறுமாதத்திற்கும் படுக்கைதான்” என கூட்டம் கைகொட்டி ஆரவாரித்தது. ஒரே கூச்சல்.. ஆரவாரம்!

பஸ் நிலையம் அருகே ஒரு பிச்சைக்காரன் பாடிக்கொண்டிருந்தான். “உண்மை ஒரு நாள் வெளியாகும்.. அதற்குப் பொய்யும் புரட்டும் பலியாகும்.. பண்பு ஒரு நாள் புலியாகும் அதற்குப் பொய்யும் புரட்டும் பலியாகும்” அதனை ஆமோதிப்பது போல் பொலிஸ் ஜீப் நகர்ந்து சென்றது!!!

“பூங்காவனம்” கிடைக்குமிடங்கள்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை கொழும்பு - 06
பூங்காவனம் பதிப்பகம் - கல்கிசை

வாசகர் கவனத்திற்கு

தாங்கள் அனுப்பும் படைப்புக்களை தட்டச்சு செய்து மின்னஞ்சல் வாயிலாக அனுப்பி வைப்பின், பூங்காவனம் விரைவாக வெளிவர அது பேருதவியாயிருக்கும். ஆதலால் தயவுசெய்து மின்னஞ்சல் செய்ய முடியுமானவர்கள் இதை கருத்தில் கொள்ளுமாறு அன்பாக வேண்டுகின்றோம்.

புரியமான வாசகர்களே! உங்களால் இயன்ற அன்பளிப்புக்களை வழங்குவதன் மூலம் ‘பூங்காவனம்’ சஞ்சிகையின் தொடர் வளர்ச்சிக்கு உதவுங்கள்!

இதுதான் மாபிள் பீச்

மாலையானதும்
மகுடம் சூடிக்கொள்கிறது
மாபிள் பீச்..

இங்கே
அநாச்சாரங்கள் அலங்கரிக்கப்பட்டு
அரைகுறை ஆடைகளுடன்
அசிங்கப்பட்டுக்கொள்கின்றது கரை!

மணிக்கணக்கில் மனிதாபிமானம்
மாசபடுத்தப்பட்டு
இளைஞர் யுவதிகள் இன்பறும்
உல்லாசபுரியாக
பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது!

நயகராவில் நடை பயிலும்
நினைவுகளுடன்
நாணமற்ற நங்கையரின்
ஊனமுற்ற உடைக் குறைப்புகள்
இன்னொரு சுனாமியை வரவழைக்கும்!

காற்று வாங்குவதற்காக
கடற்கரையில் கிழடுகளும்
கண்ணாடிகளை
கண்ணிமைக்காது
ரசித்தபடி!

குளியலறைக் காட்சிகளை
கூடி நின்று இரசிக்கவென
சலிப்பின்றி அலைகிறது
இளைஞர் கூட்டம்!

சமயப் பெரியார்களின்
கோபங்களைச் சேமிக்கும்
வைப்பகமாகிறது மாபிள் பீச்!!!

● கிண்ணியா ஜெனீரா ஹைரூல் அமான்

கிராமிய மணங் கமழும் நாட்டாரியல் கவிகள்

● கலாபூஷணம் பி.ரி. அஸ்ஸல்
கிண்ணியா 07

உலகில் மனித சமுதாயம் தோற்றம் பெற்று பேச்சு வழக்கு தொடங்கப்பட்ட காலம் முதல் கிராமிய இலக்கியம் / நாட்டாரியல் தோற்றம் பெற்றுள்ளதை இத் துறையில் ஆய்வு மேற்கொள்ளும் ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர்.

கிராமிய மட்டத்தில் வாய்மொழி இலக்கியம் பிரபல்யம் பெற்றுத் திகழ்ந்துள்ளதை அவர்களது வாழ்வியலை ஆராயும் போது அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது. எழுத்து வடிவமில்லாமல்

ஒலி வடிவமாக அவை வளர்ச்சி பெற்று செல்வாக்குச் செலுத்தி வந்திருக்கிறது.

தமது எண்ணக் கருக்களைக் கிராமிய மக்கள் கவிகள் மூலம் தெரியப்படுத்துவதில் பாண்டியத்துவம் பெற்றுத் திகழ்ந்துள்ளனர். இதனை அத்தகைய கவிகளை படிக்கும்போது உணர்வு பூர்வமாக உணர்ந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறது.

தனிப் பெரும் கலையாக நீண்டகாலம் ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்த கிராமிய/ நாட்டாரியல் கவிகள் இன்று உயிரோட்டமிழ்ந்து மறைந்து செல்வதானது அத்துறையில் நாட்டமுள்ள நெஞ்சங்களில் கவலைகளை நிறைத்து நிற்கிறது.

இலங்கையில் கிழக்கு மாகாணம் கிராமியக் கவிகளுக்குப் பெயர் போன பிரதேசம். கிராமிய மணங் வீசும் கவிகள் பல அங்கே இன்னும் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். திருகோணமலை மாவட்டத்தில் கிண்ணியா, தோப்பூர், புல்லோட்டை இவைகளைப் பேணிப் பாதுகாப்பதற்கு கிராமிய இலக்கிய ஆர்வலர்களான எம். சாலிஹ் ஆசிரியர், எம்.எல்.எ. மணாப், எம். அஸ்ரப் ஆசிரியர் ஆகியோர் எடுத்து வரும் முயற்சி பாராட்டத்தக்கது. இத்தகைய ஆர்வலர்களிடமிருந்து என்னால் தேடிப் பெறப்பட்ட சில கவிகள் புது வடிவம் கொடுக்கப்பட்டு புத்துயிரளிக்கப்பட்டுள்ளன.

கிராமிய ஆர்வலர்களை உற்சாகப்படுத்துவதற்காகவும் கிராமத்து வாசனையை மணங் கமழச் செய்வதற்காகவும் என்னால் தனியாக எழுதப்பட்டதும் புத்துயிரளிக்கப்பட்டதுமான பின்வரும் கவிகளை வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

01. ஆச வெச்சி கோட்டை கட்டி

வரண்டு போன பூமிபோல
வாடிப் போச்சு மனசு
இறந்து போச்சு உணர்வுகளும்
உன் உறவு விட்டுப் போனதால்!

நான் முழுக்க ஒன் நெனவு - என்
நெஞ்சத்திலே நெறையுது
நேசம் வெச்சி நானிருந்தேன் - அத
நெனச்சி மனம் கலங்குது!

உச்சி வெயில் நேரத்திலும்
ஒன் நெனவே வருகுது
மச்சான் ஒன்னக் காணாமே
மங்க மனம் (கலங்குது) வாடுது!

தோற்றுப் போனேன் வாழ்க்கையிலே
நீ பிரிந்து போனதால்
காற்றுப் போல பறந்து நீயும்
கண்ணை விட்டு மறைந்ததால்!

கோல மயில் தோகை காண
இந்த கோதை மனம் ஏங்குது
காலமெல்லாம் உன் வரவை
எதிர்பார்த்து உள்ளம் தவிக்குது!

காத்து வந்து போகுது - அதில்
ஒன்சேதி ஒன்றுமில்லையே
ஊத்து தண்ணி கண்ணில் வந்து
என் மனசக் கலக்கிப் பிழியுதே!

ஆசவெச்சி கோட்டை கட்டி
அதிலே ஒன்ன குடியும் வெச்சேன்
பாசமுள்ள மச்சானே என்னெ
பதறவிட்டுப் போனதும் ஏனோ!

02. தவித்து நானும் ஏங்குறேன்

மாணிக்கமாய் புதைந்திருந்தேன் -
என்னெ தோண்டி நீயும்
எடுக்கலயே - ஒன்னெ
காணிக்கையாய் வைத்திருந்தேன்
என்காதல் ஒனக்குத் தெரியலயே!

ஏங்கி ஏங்கி மனசு இப்போ
ஏக்கத்தாலே வெடிக்குதே
தேங்கி இருக்கு ஒன் நெனவு அதை
தெரியப்படுத்த முடியலயே!

துன்பப்பட்ட என் மனசால் - நீயில்லா
துயரைத்தாங்க முடியலயே - என்
அன்பை நீயும் மறந்தாலே
அழுது கண்ணீர் வடியுதே!

இதழ் விரிந்த ரோசா நான் -
உனக்கு
மகிழ்வு தரக் காத்திருக்கேன்
விரல் கொண்டு கொய்யாமே
விலகி நீயும் போகுறியே!

துயர மழை பொழிவதினால்
ஈரச் சொலுசொலுப்பு
மன செல்லாம்
நோவு கண்டு போயிருக்கேன்
மேலும்நோக வெச்சிப்
பார்க்குரியே!

நெஞ்சிக்குள்ள ஒன் நெனவு
நெறஞ்சிருக்கு மலையாக
வந்து என்னெப் புரிஞ்சிக்கிட்டு
வாடா எந்தன் மச்சானே!

விலகிப் போகாதே நீயும்
விரும்பி இருக்கிறேன் - ஒன்னெ
தழுவிக் கொள்ளும் ஆசையோடு
தவித்து நானும் ஏங்குறேன்
தளிராய் மனதில் வளருதே!

❖ அவல எடுத்து
அடிமடியில் கட்டி
அவள் வரவ எதிர்பார்த்து
கடப்படியில் காத்திருந்தேன்
மடி அவிழ்ந்து என்
ானமெல்லாம் போச்சுதடா!

❖ இஞ்சி மணக்கும்
இலிமிச்சங்காய் மணக்கும்
பிஞ்சி பூ மணக்கும்
ஒண்ட பருவம் எனக்குத்தான்
மணக்கும்!

❖ படுக்கப் பாய் தருவேன்
அருந்தப் பால் தருவேன்
பார்க்க முகம் தருவேன்
நீ ஒரு பாலகனா
இருந்தியன்டால்!

❖ போட்ட வரம்பாலே
புறா நடந்து போறது போல்
இந்த
நாட்டுக் குமரி
நடந்து வர
நெல் கதிர் எல்லாம்
தலை நிமிர்ந்து பாக்குகா!

❖ வண்டறுத்த தாமரை
தண்டறுந்து போவது போல்
அடி அறுந்த வாழையாக
என்னே ஆடவெச்சிப் போட்டியேடி!

❖ கறுத்த கரும்பெடுப்பேன்
கன்னிக் கோழி
முட்டையெடுப்பேன்
செவ்விளனி பால் எடுப்பேன்
ஒன்னே காணவரும் ஆசையினால்!

❖ கொண்டச் சாயம் பூசுவதும்
சிகை அழகு பார்ப்பதும்
எட்டி அடி வைத்து
எடுப்பாக நடப்பதும்
நீ எலந்தாரி என்ற நினைப்புக்கோ!

❖ மச்சாண்ட அழகுக்கும்
எடுப்பான நடைக்கும்
கொச்சிப் பழ நிறத்துக்கும்
ஒன்னே அடைய மனம் ஏங்குதுகா!

❖ ஒன்னா இருந்தோம்
ஒரு உடலாய்
சேர்ந்திருந்தோம்
என்னா நடந்ததுவோ இப்போ
ஆலுக்கொரு
திசை இருக்கோம்!

❖ தோடம் பழமே தோல் உரிச்ச
மாம்பழமே
வாசப் பிழாச் சளையே உன்
வாய் திறக்க மாட்டியோ!

❖ வெள்ளைப் பொடிச்சி
வெள்ளை நிலா அழகி
பாதையிலே போகையில்
பார்த்துப் போ கிளி
படுகுழி அங்கே
வைத்திருப்பார்!

❖ வாழப்பழம்

வெல பேசி
அச்சவாரம் கொடுத்தாச்சு
குடுத்த காசு
போதாது என்று
ஊரில்
குத்தமொண்டு போகுதுபா!

❖ கவியப் படிச்சி படிச்சி
காலத்தைக் கடத்தாதே
கலிமாவைச் சொல்லிப் படிச்சி
கரையேர வழியப்பார்!

❖ மல்லிகைப் பூ இடியப்பம்
மணக்க மணக்க பால் கறி
அள்ளிவெச்சி
நான் தருவேன் - ஆனா
மச்சான்ட தேமலுக்கு ஆகாதே!

❖ சினு சினுண்ட
மழைத் தூரல்
கறு மேகம்
வான் இருட்டு
கடுங் காற்று
குளிர் நடுக்கம்
கதவைத் திற கண்மனியே!

❖ மான் போனால் அடி இருக்கும்
மயில் பறந்தால் சிறகிருக்கும்
தேன் கிடந்தால் பூச்சு இருக்கும்
உன் கால் நடந்தால் பூ மலரும்!

❖ கொக்காரங் கொண்டு மச்சி
கொளத்தோரம்
போர பொன்னை
உன் கோண வண்ண
சேலையிலே
கொக்கு ரத்தம்
பட்டதென்ன!

❖ சட்டெண்டா
நல்ல சட்ட
சல்லோடி தச்ச சட்டே
முத்துப் பதிச்ச சட்ட
மச்சிட முன்னங்கை போகுமா!!!

(முற்றும்)

வாசகர் கவனத்திற்கு

சந்தாதாரராக இணைந்து கொள்ளுங்கள். அது பூங்காவனம் சஞ்சிகை தொடர்ந்து வெளிவருவதையும், கிடைப்பதையும் உறுதி செய்யும். சந்தாதாரராக இணைந்து கொள்பவர்கள் ஆகக் குறைந்தது 600/= ரூபாவை சந்தாவாக செலுத்தவும். பக்கச்சார்பற்ற முறையில் எழுதப்பட்ட, தெளிவான கையெழுத்தில் அமைந்த, இதுவரை பிரசுரமாகாத (சிறுகதைகள், இலக்கியக் கட்டுரைகள் A4 தாளில் 03 பக்கங்களுக்குள்) ஆக்கங்களையே பூங்காவனம் எதிர்பார்க்கிறது. பூங்காவனம் இதழில் விளம்பரங்களைப் பிரசுரிக்க மற்றும் கொடுப்பனவுகள், சந்தா, விற்பனை முகவர்களின் தொடர்புகள் ஆகியவற்றுக்கு 077 5009 222 என்ற தொலைபேசி இலக்கத்தை பயன்படுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்!

ஆசிரியர்

முயற்சி திருவிழையாவது

சிழுகதை

● மருதார் ஜமால்தன்

“டேய் கழுத எருமமாடு தேங்காய் ஒழுங்கா திருஷ்டா. வந்திட்டாரு நக்குத்தின்னி வேலசெய்ய. நீயெல்லாம் படிச்சி என்னத்தக் கிழிக்கப்போறே”

பெரிய தம்பி முதலாளி வார்த்தை முட்களால் குத்திக்கொண்டிருக்கிறார். நானும் இயந்திரம் போல இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறேன். எனது உள்எம் வேதனையின் ஊற்றாகி விழிகள் நீரை வெளியேற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. என்றாலும் அதைக் காட்டிக்கொள்ளாமல் எப்படியாவது முதலாளியின் வேலையை முடித்துக் கொடுக்கும் அவசரத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன். எனது மனமும் ஒரு முடிவின் பக்கம் விரைந்து கொண்டிருக்கிறது.

பெரிய தம்பி முதலாளி எனது தாயாரின் தூரத்து சகோதரன் என்ற வகையில் எனது குடும்பத்திற்கு எந்த உதவியும் செய்யாதவர். எனது வாப்பாவின் நிரந்தர நோய் காரணமாக தொழில் செய்ய முடியாத நிலை. வாழ்க்கை வண்டியை ஒட்டுவதற்காக எனது உம்மா பாய் இழைத்தும், நெல்குற்றியும் சிறுசிறு கைத்தொழில்கள் செய்தும் பிள்ளைகளான எங்கள் ஐந்து பேரையும் படிக்க வைத்துக்கொண்டிருந்தார். ஒரு நாள் மாமா திடீரென எங்கிட வீட்ட வந்தவர்..

“இஞ்சப் பாரு தங்கச்சி ஒண்ட கணவரும் நோயாளியாயிருக்காரு. ஒனக்கும் ஊரெல்லாம் கடன். இந்த நெலமயில மூத்தவனையும் படிப்பிக்கணுமா? பேசாம என்ட ஹோட்டல் கடையில் விட்டிடு. அவனும் வயிரு நெறய சாப்பிடுவான். ஒனக்கும் மாசாமாசம் அவன்ட சம்பளத்த அனுப்பி வைப்பான். என்ன சொல்லறாய்” என்றார்.

குடும்பத்தின் வறுமை எதிரியுடன் போராடத் தெரியாத எங்கிட உம்மாவும் என்ட அழகைக்கு மத்தியிலும் அரை மனதோட இவருடன் அனுப்பி வைச்சுட்டாங்க. நானும் இந்தக் கடைக்கு வந்து ஆறு மாசமா வேலசெய்யறன். உள்எம் கல்வியிலும் உடல் வேதனையிலுமாக சிறுக்க கூடத்தில் வாழ்வது போல இருந்தன. இந்த வாழ்வு விடியாத பொழுதுகளா? என்று மனதும் வேதனைப்பட்டு இருந்த போதுதான் ஒருநாள் அந்த சம்பவம் நடந்தது.

“என்னடா யோசின எந்தக் கோட்டையைப் பிடிக்க. எழும்பு இந்த ரெண்டு பெரிய வாளியையும் கொண்டு போய் தண்ணி அள்ளிட்டுவா. கெதியா வரணும் ஊந்து ஊந்து இருக்காம”

தண்ணீர் இறைத்துத் தழும்பேறிய எனது இரு கைகளையும் பார்த்துக் கொண்டேன். அரைமைல் தூரம் நடந்து சென்று இரு வாளியிலும் தண்ணீர் நிரப்பி பலமுறை கொண்டுவந்து கடையிலுள்ள இரு பெரிய அண்டாவையும் நிரப்பியாக வேண்டும்.

“என்னடா யோசிக்கிற போவன்டா மாடு” என்று பல்லை நறநறவென்று கடித்துக் கொள்கிறார். வெருட்சியோடும் ஒருவகை உறுதியோடும் முதலாளியின் முகத்தைப் பார்த்துக் கொள்கிறேன்.

“ஆம் போகிறேன் இன்றையோடு” என்று மனமும் எண்ணிட கடையை விட்டு வெளியே வாளியுடன் வந்து வழமை போல என்னைக் கடையில் தனியாகத் தூங்க விட்டுப் போய்விட்டார்.

மறுநாள் அதிகாலை பொழுதும் புலர்வதற்கு ஆரம்பிக்கிறது. முதலாளி மாமா வருவதற்கு முன் படுக்கையை விட்டு எழுந்தேன். அது எனது வாழ்க்கையில் ஒரு விடிவை ஏற்படுத்தும் என்ற இலக்குத் தெரியாமல் இரவில் தீட்டிய திட்டப்படி வீட்டுக்கும் போகாமல் நான் போகும் எல்லை பற்றிய எண்ணமும் இல்லாமல் சப்படியாவது முதலாளிக்கும் எனது வீட்டுக்கும் தெரியாமல் போக வேண்டும் என்ற எண்ணப்பையை மட்டும் சுமந்து கொண்டு நடக்கிறேன். பள்ளிக்கூடத் தோழர்களுடன் படித்த நாட்கள், ஆசிரியரால் பாராட்டப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள், விளையாட்டுக்கள் மத்தியிலும் சிறிய சந்தோஷத்தைக் கொடுத்திட நடக்கிறேன்.

ஆத்திரத்தோடு நடந்து கொண்டிருந்தமையால் பசியும் தாகமும் என்னை ஒன்றும் செய்யவில்லை. பகல்வேலை நெருங்க நெருங்க களைப்பும் அலுப்பும் என்னைத் தாக்கின. அதற்குமேல் நடக்க வந்த நான் அவ்விடம் கண்ட பெரிய மரத்தின் அடியில் உட்கார்ந்து தூங்கிக்கொண்டேன்.

இதற்கிடையில் எனது வீட்டிலே பரபரப்பு என்னைக் காணாமல் தவித்தனர். பெரியதம்பி முதலாளியும் கோபமும் வெட்கமுமாக நாவில் பாசத்தைக் கொட்டி தேடிக்கொண்டிருந்தார். அன்று மாலைவரை என்னைப் பற்றிய பேச்சே ஊரெல்லாம் பரவியிருந்தது. எனது பெற்றோரும் வாடிய முகத்துடன் பசியோடும் தேடிக்கொண்டிருந்தனர்.

திடீரென யாரோ என்னை உசுப்பி எழுப்புவது போன்ற உணர்வு. திடுக்கிட்டு விழிக்கிறேன் பயமும் கவ்விக்கொள்கிறது. அங்கு இரு முதியவர்கள் நின்றுருந்தனர். “தம்பி நீ யாரு மகன் எந்த ஊரு என்ன இவ்விடத்தில் தூங்குறாய்” என்ற கேள்வியுடன் ஆரம்பித்தவர்களுக்கு எனது வரலாற்றை ஒப்புவித்தேன்.

“ஒன்ன ஒங்கிட வீட்ட கொண்டுபோய் விட்டா” என்று கூறிய அந்த முதியவரிடம் “இல்ல முடியாது” என்ற என்னுடைய உறுதியான ஒரே பதிலால் அவர்களின் வீட்டுக்கே அழைத்துச் சென்றார்கள்.

அந்த முதியவர் ஒருவரின் வீட்டில் அவரது மனைவியுடன் வயதுவந்த இரண்டு பெண்மக்கள். அவர்களுக்கு நான் பாசமுள்ள தம்பியாகவும் அந்தக்குடும்பத்தின் வளர்ப்பு மகனாகவும் மாறினேன். மீண்டும் நான் எனது ஆசைக்கிணங்க கல்வி கற்ற அதே பாடசாலையில் சேர்க்கப்பட்டேன். எனது கல்வியின் ஆர்வத்தினால் அப்பாடசாலையின் சிறந்த மாணவனாகினேன்.

எனது விபரங்கள் எனது வீட்டுக்குத் தெரிய வந்ததும் எனது பெற்றோர் நான் வசிக்கும் வீட்டில் என்னைக் கேட்டதும் எனது கல்விக்காக அன்வீட்டார் அன்புடன் மறுத்ததுமாக காலமும் தனது கடமையைச் செய்து கொண்டிருந்தது.

இறுதியாகவும் எனது பெற்றோர் வந்து என்னை ஒப்படைக்கும் படி கேட்டபோது “இஞ்சப் பாருங்க புள்ள இவன் ஒங்கிட மகன்தான். எங்களுக்கு வெச்சிருக்க எந்த உரிமையுமில்ல. நீங்களும் சில பிள்ளைகளோடு கஷ்டப்படுறீங்க. இவனும் மேலும் மேலும் படிக்கணும்டு ஆசப்படுகிறான். எனக்கும் ஒரு ஆண்பிள்ளை இல்லாத கொறயா எங்கிட வீட்டிலேயே வளரட்டும். ஒங்களையும் வந்து பார்த்திட்டுப் போகட்டும். நானும் பெரிய பணக்காரனில்லை. ஆனா முடிஞ்ச வரையில் இந்தப் பிள்ளைக்கு அல்லாட ஓதவியால படிக்கணும்கிற அவன்ட ஆசைய நிறைவேற்றுவன். அவன் எல்லோருக்கும் பிள்ளையாக இருக்கட்டும்” என்று அன்போடு கேட்டதற்கிணங்க எனது தயாரும் அந்த வீட்டிலேயே விட்டு வந்தாங்க.

“சேர் ஸ்கூல் விடுற நேரம் தாண்டிப் போகுது இன்னும் பெல்லடிக்கல நீங்க ஒருவேல எங்கயும் போய்ட்டிங்களோ என்று பார்க்க வந்தேன். என்ன சேர் அசையாம யோசிச்சிட்டு இருக்கீங்க என்னமும் பிரச்சினையா” என்றார் உதவி அதிபர் தெளபீக்.

“இல்ல சேர் என்ட கடந்த கால வாழ்க்கைய நினைச்சப் பார்த்திட்டன் அத நினைக்கும் போது நான் இந்தக் கதிரையில் இருப்பதற்கு அல்லாஹ் செய்த உதவிகளுக்கு நான் எவ்வளவோ நன்றி செலுத்தணும். அத நெனச்சன். நேரம் போனதே தெரியல்ல” என்று கூறியவாறே கதிரையை விட்டு எழுகிறேன். ஆம் இன்று உயர்தரப் பாடசாலையில் மாணவர்களும் ஆசிரியர் குழாமும் கண்ணியத்துடன் மதிக்கின்ற ஒரு சிறந்த பட்டதாரி அதிபராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

“அல்லாஹ் தான் விரும்பியவர்களுக்கே கல்வி ஞானத்தைக் கொடுக்கிறான். ஆதலால் எவர் கல்வி ஞானம் கொடுக்கப்படுகிறாரோ அவர் நிச்சயமாக அநேக நன்மைகளைப் பெற்று விடுவார். ஆயினும் இந்தக் கல்வி ஞானத்தைக் கொண்டு அறிவாளிகளைத் தவிர மற்றெவரும் உணர்ச்சி பெற மாட்டார்கள்”. (அல்குர்ஆன்)

(யாவும் கற்பனையல்ல)

முத்துச்சுரம்

அத்திவாரத்தின் சிறுகுறையால் கட்டிடம் ஆட்டம் காணும்
அடிப்படைக் கொள்கையில் உறுதி வேண்டும்.

சேர்க்கவும் கரையுமாம் பணம், அறிவும் திறமையும்
ஆர்வத்தால் சுரந்து வரும்.

மாங்கொட்டைக்கு தண்ணீர் ஊற்றுவது போல தன்நம்பிக்கையை
ஏற்றினாலே வெற்றிக் கனி.

வாழ்வை இரசித்து பயனுள்ளவையாற்றும் நேரங்களையே
வாழ்வதாகக் கொள்ள முடியும்.

குறிக்கோளை அடையாமல் விடுவதல்ல, நோக்கமேயில்லாமல்
கறிக்குதவாமல் வாழ்வதே தோல்வி.

தூரத்தே பார்த்தால் (தடை) மலை போலாகும், துணிந்து
நெருங்கினாலோ பஞ்சாகிவிடும்.

குறைசொல கவனம்வரும், புகழ் மனம்வரா
கறைபடிந்தார் வழக்கு இது.

ஒவ்வொரு வாய்ப்பும் வெற்றியை இழுத்துவரும்.
முயற்சியின்மையால் அவ்வரியதை பாழாக்கிவிடாதீர்.

பண்பற்றாமையல்ல, யுக்தி சக்தியின் பற்றாக்குறையே
பஞ்சம்பசி தோல்விக்குக் கால்.

மற்றவர் எங்களை எப்படி நடத்த எதிர்பார்க்கிறோமோ
மற்றாரையும் அவ்வாறே நடத்து.

சூசை எட்வேட்

அருவஸ் பகிர்வு

கா. தவபாலன் - பேராதனை

1995 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 30 ஆம் திகதி எனது வாழ்க்கையில் மறக்கமுடியாத ஒரு நாளாகும். ஆம் அன்றுதான் நாம் இடம்பெயர்ந்து யாழ் குடா நாட்டை விட்டு வெளியேறிய நாள். அன்று மாலை ஆறு மணிப்பிருக்கும். மக்கள் பரபரப்புடன் அங்கும் இங்கும் ஓடிக் கொண்டிருந்தார்கள். இரவேரூடு இரவாக எல்லோரும் வலிகாமத்தைவிட்டு வெளியேற வேண்டும் என்று பேசிக்கொண்டார்கள். எனவே ஊரோடு ஒத்தோடு என்ற பழமொழிக்கிணங்க நாங்களும் இரண்டு சூட்கேசுகளில் அத்தியாவசியமான பொருட்களை அடுக்கிக் கொண்டு ஒரு பெரிய சைக்கிளிலும் ஒரு லேடீஸ் சைக்கிளிலும் சூட்கேசுகளைக் கட்டிக்கொண்டு மூன்று பிள்ளைகளும் நானும் மனைவியுமாக கந்தர் மடத்திலிருந்து புறப்பட்டு சைக்கிள்களை உருட்டியபடி நடக்கத் தொடங்கினோம். எங்கும் ஒரே மக்கள் வெள்ளமாக இருந்தபடியால் வாகனங்களில் செல்லக்கூடிய நிலை இருக்கவில்லை.

நீண்டதூரம் நடந்தபடியால் ஒரே களைப்பாக இருந்தது. தண்ணீர் விடாய்த்து நா வரண்டு போனது. போத்தலில் தண்ணீர் கொண்டு வர மறுந்துவிட்டோம். நேரம் இரவு ஒரு மணியாகிவிட்டது. நித்திரைத் தூக்கம் கண்களைச் சுழற்றியது. கால் நோகத் தொடங்கியது. மக்கள் அலையில் இருந்து சிறிது விலகிப் பக்கத்துக் காணியொன்றுக்குள் சென்று பெட்ஷீட்களை விரித்து உட்கார்ந்து களைப்பாறினோம். அந்த நேரம் பார்த்து மழை தூறத் தொடங்கியது. பெட்ஷீட்கள் நனைந்து விட்டபடியால் தொடர்ந்தும் அவ்விடத்தில் இருக்க முடியாமல் எழுந்து மீண்டும் நடக்கத் தொடங்கினோம். இரவு மூன்று மணிபோல செல்லுகள் வரத்தொடங்கின. நல்லகாலம் மக்கள் கூட்டத்தில் அவை விழவில்லை. விடிய 05 மணி போல கைதடிப் பாலத்தை அடைந்தோம். அப்போது பார்த்து எனது சைக்கிள் சற்று சரிந்து விழ சூட்கேள் கட்டியிருந்த கயிறும் அவிழ்ந்துவிட்டது. சைக்கிள் பாரில் உட்கார்ந்திருந்த மகனை திடீரென்று தூக்கிக்கொண்டேன். மகனை ஒருக்கால் கையில் பிடித்துக்கொள்ளுங்கோ என்று ஒருவரிடம் கொடுத்துவிட்டு சூட்கேளை மீண்டும் சைக்கிளில் வைத்து சரியாகக் கட்டிய பின் மகனை மீண்டும் சைக்கிள் பாரில் உட்கார வைப்பதற்காகக் திரும்பிப் பார்த்தபோது மகனைக் காணவில்லை. மகனைத் தூக்கிய மனிதரையும் காணவில்லை. சனத்தை பிடித்து விழுத்திக்கொண்டு அதிக தூரம் சென்றுதான் மகனைக் கண்டு பிடித்தேன். எங்களுக்கோ போன உயிர் திரும்பி வந்தது போல் இருந்தது. பின்னர் கிளாலிக் கடலைத் தோணி மூலம் கடந்தோம். கடற்பயணம் பயங்கரமாக இருந்தது. தோணியைப் புரட்டி விடுவது போல ராட்சத அலைகள் அடித்துக்கொண்டிருந்தன. போதாக்குறைக்கு தூரத்தில் வெடிச் சத்தங்களும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தன. அக்கரையில் ஒருவாறு பத்திரமாய்ப் போய் இறங்கி பல்வேறு சிரமங்களின் மத்தியில் மலையகத்துக்குச் சென்று பண்டாரவளைக்கு அண்மையில் 'கஹுகொல்ல' என்ற கிராமத்தில் வசிக்கத் தொடங்கினோம்!!!

பூங்காவனம்

கவிதை எழுதச் சொல்கின்றாய்
தோழி..

கண்ணீரால் நம் பிரிவை
எழுதிக்கொண்டிருப்பது
தெரியாமல்!

நேற்றைய பொழுதில் என்
கண்கள் உதிர்த்த
துளிக் கண்ணீர்
நீ பிரிந்து செல்வதாலா?
என்னைப்

புரியாமலேயே செல்வதாலா?

உனக்காக இதயம் உதிர்த்த
எத்தனையோ கவிதைகள்
உன்னால் வாசிக்கப்படாமலேயே
பத்திரமாய் என் டயறிக்குள்..

பிரிந்து செல்லத்
தெரிந்த உனக்கு
எதையும் புரிந்துகொள்ளத்தான்
முடியவில்லை
இதுவரை! ஏன் இனிபும்!

உன்னைக் குற்றம் சொல்லேன்
ஏனெனில் நீ அப்படித்தான்..

உனக்காக என்னை
கொஞ்சங் கொஞ்சமாக
மாற்றப்போய்
பின் முழுதாகவே
மாறிவிட்டேன்
உன்னைப் போலவே
எதையும்
கண்டுக்கொள்ளாதவளாய்!

பாசத்தை
மொழிபெயர்க்கத் தெரியாத
புல்லாங்குழல் நீ..
அதனால்தான் மனசுக்குள்
முடி வைத்து
கீதமிசைத்துக்கொண்டாய்..

நேசத்தை
நெஞ்சில் மறைக்கத்
தெரியாதவள் நான்..
அதனால்தான்
விம்மி வெடித்திடாமலிருக்க
புன்னகையை
முலாம் பூசுகின்றேன்!!!

● தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா

சாங்கத் தூமிழ் இலக்கியமும் அதன் வருங்காலமும்

● நுணாவிலூர் கா.விசயரத்தினம் (இலண்டன்)

நெடுங்காலத்துக்குமுன் பாண்டிய மன்னர் தலைச் சங்கம், இடைச் சங்கம், கடைச் சங்கம் ஆகிய முச்சங்கங்களை நிறுவித் தமிழ்ப் புலவர், கவிஞர் ஆகியோரை ஒழுங்கு கூட்டி இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய முத்தமிழை வளர்த்து வந்தனர். இதில் தலைச் சங்கம், இடைச் சங்கம் ஆகியவற்றில் எழுந்த அரிய இலக்கிய நூல்கள் அத்தனையும் கடற்கோளுடன் சங்கமமாகி அழிந்துபோய்விட்டன. இருந்தும் கடைச் சங்க காலத்தில் எழுந்த சில நூல்களைச் சங்க கால இலக்கியங்கள் என்று அழைத்தனர். இச் சங்க இலக்கியங்களான பத்துப் பாட்டு, எட்டுத் தொகை நூல்களைப் பதினெண் மேற்கணக்கு நூல்கள் எனவும், சங்க மருவிய காலத்தில் தோன்றிய பதினெட்டு நூல்களைச் சேர்ந்த தொகுதியைப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் எனவும் முப்பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரித்துள்ளனர் ஆன்றோரும் சான்றோரும்.

பத்துப் பாட்டு நூல்களாவன:- (1) திருமுருகாற்றுப்படை (2) பொருநராற்றுப்படை (3) சிறுபாணாற்றுப்படை (4) பெரும்பாணாற்றுப்படை (5) முல்லைப்பாட்டு (6) மதுரைக் காஞ்சி (7) நெடுநல்வாடை (8) குறிஞ்சிப்பாட்டு (9) பட்டினப்பாலை (10) மலைபடுகடாம்

எட்டுத் தொகை நூல்களாவன:- (1) நற்றிணை (2) குறுந்தொகை (3) ஐங்குறுநூறு (4) பதிற்றுப் பத்து (5) பரிபாடல் (6) கலித்தொகை (7) அகநானூறு (8) புறநானூறு

பதினெண் கீழ்க் கணக்கு நூல்களாவன:- (1) நாலடியார் (2) நான்மணிக் கடிக்கை (3) கார் நாற்பது (4) களவழி நாற்பது (5) இனியது நாற்பது (6) இன்னா நாற்பது (7) ஐந்திணை ஐம்பது (8) ஐந்திணை எழுபது (9) திணை மொழி ஐம்பது (10) திணை மாலை நூற்றைம்பது (11) கைநந்திலை (12) திருக்குறள் (13) திரிகடுகம் (14) ஆசாரக் கோவை (15) பழமொழி (16) சிறுபஞ்சமூலம் (17) முதுமொழிக்காஞ்சி (18) ஏலாதி

எட்டுத் தொகை, பத்துப் பாட்டு, திருக்குறள் ஆகிய நூல்களுக்கு முற்பட்டது தொல்காப்பியம் ஆகும். கடைச் சங்கம் தி.பி (திருவள்ளுவருக்கு பின்) மூன்றாம் நூற்றாண்டுவரை மதுரையில் நிலைத்து நின்று இயங்கியதோடு சங்க இலக்கியங்களும் செழித்து விளங்கின.

தி.பி. மூன்றாம் (03) நூற்றாண்டுமுதல் எட்டாம் (08) நூற்றாண்டுவரை ஐம்பெரும் காப்பியங்களான சீவக சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை,

குண்டலகேசி, வளையாபதி ஆகிய நூல்களும், ஐஞ்சிறு காப்பியங்களான சூளாமணி, நீலகேசி, யசோதர காவியம், நாககுமார காவியம், உதயகுமார காவியம் ஆகிய நூல்களும் எழுதப்பட்டன. சங்கம் மருவிய காலத்தில் தோன்றிய நூல்கள் பலவற்றுள் சிறந்தனவாகக் கருதப்படுவன ஐம்பெரும் காப்பியங்களாகும். மேலும் திருவாசகம், பதினெண் சித்தர், உபநிடதங்கள், தத்துவ நூல்கள், நீதி நூல்கள் போன்றனவும் மனித மேம்பாட்டிற்கு உதவி நின்றன.

இதையடுத்துத் தி.பி. எட்டாம் (08) நூற்றாண்டுமுதல் பத்தாம் (10) நூற்றாண்டுவரை வாழ்ந்தது சமய இலக்கியங்களாகும். இதன் பின்னர் பெருகியவைகளே பிரபந்த இலக்கியங்களும், புராண இலக்கியங்களாகும். கந்த புராணம் தி.பி. 11ஆம் நூற்றாண்டிலும், பெரிய புராணம் தி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டிலும் எழுதப்பட்டன. புராணக் கதைகள் மக்கள் மத்தியில் சுலபமாகப் பரவத்தொடங்கின. அதனால் புராணக் கதைகளைச் சமயத்துள் புகுத்தினர். இதனால் சமயம் நிலைத்து நின்று மக்களை நாடிச் சென்றது. பண்டைத் தமிழர்கள் தமிழ் இலக்கியத்தைப் பின் வருமாறு வகுத்தும், பகுத்தும் அததற்குரிய நூல்களைத் தெரிந்தும் வைத்திருந்தனர்.

- பெருங்காப்பியம் (Epic) :- இதிகாசம் கூறும் மகாபாரதம், இராமாயணம்.
- உணர்ச்சிப் பாடல் (Lyric) :- நைடதம்.
- நீதி நூல் (Ethic) :- வள்ளுவர், ஔவையார்.
- நாடகம் சார்ந்தது (Dramatic) :- சிலப்பதிகாரம்.
- ஆய்வறிவு சார்ந்தது (Scientific) :- அகத்தியர், மற்றைய சித்தர்கள்.
- தத்துவ ஞானம் (Philosophic) :- சித்தாந்த சாத்திரம்.

இனி மக்கள் மத்தியில் இன்றைய தமிழ் இலக்கிய நிலை குறித்துச் சற்று ஆராய்வோம். அன்றைய கடினமான தமிழ் இலக்கியங்களைப் பல நாடுகளிலுள்ள தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பலர் இலகு தமிழில் எழுதி வருகின்றனர். இவை மக்கள் மத்தியில் போய்ச் சேரும்பொழுது அவர்களிடம் குதூகலம் காணப்படுகின்றது. இதனால் மேலும் பல எழுத்தாளர்கள் அறிவு பூர்வமான ஆக்கங்களையும், மக்களின் தேவைக்குரிய படைப்புகளையும் படைப்பதில் உந்தப்படுகின்றனர். இவை தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவுகரமாய் அமைகின்றது.

இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், இந்தோனேசியா, கனடா, இலங்கை போன்ற நாடுகளிலுள்ள தமிழர்களின் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி குன்றாதிருக்கின்றது. அங்கு கம்பன் கழகம், திருக்குறள் மனனப் போட்டி, இலக்கிய ஆய்வு, பேச்சுப் போட்டி, தர்க்க மேடை, கட்டுரைப் போட்டி, தமிழ் மொழிப் பரீட்சை, மாணவர் கருத்துக் களம், கலை நிகழ்ச்சி, நாடகம் போன்றன நடைபெறுகின்றன. இவற்றால் தமிழ் இலக்கியம் வளர்ச்சி பெறுகின்றது.

தமிழ் ஈழத்திலிருந்து மேலை நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் தாம் வாழும் நாடுகளின் மொழிகளில் கல்வி கற்க வேண்டிய நிலையில்

உள்ளனர். இருந்தாலும் அதிகமான பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் மொழியையும் கற்பிக்க வேண்டும் என்ற பெரு நோக்குடன் செயற்பட்டமை போற்றற்குரியது.

நம் கலாசாரத்துக்கும், தமிழ் மொழிக்கும், சமயத்துக்கும் கூடிய நெருக்கம் உண்டு. நாம் நமது மொழியைப் பேணிக் காப்பாற்றாது விட்டால் நம் கலாசாரமும், சமயமும் இழந்து, அடையாளமற்றவராவோம். மொரிஷியஸ், தென்னாபிரிக்கா போன்ற நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் தம் மொழியைக் கைவிட்டதன் காரணமாகத் தம் அடையாளம், கலாசாரம், சமயம் ஆகியன இழந்து, தம் தாய் நாட்டுத் தொடர்புறுந்து தவிக்கின்றனர். இதைக் கருத்திற் கொண்டு நம் புலம் பெயர்ந்து மேலை நாட்டில் வாழும் எம் உறவுகள் முன்சூட்டியே தம் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் மொழி, கலை, கலாசாரத்தைப் புகட்டத் தொடங்கியுள்ளனர். சனி, ஞாயிறு தினங்களில் கோயில்களில் நடைபெறும் வகுப்புகளில் இப் பிள்ளைகள் பங்கேற்று இவற்றைக் கற்கின்றனர். இவை யாவும் இப் பிள்ளைகளின் பின்னாளின் தமிழ்ப் பணிக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாகும்.

புலம் பெயர்ந்து மேலை நாட்டில் வதியும் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் அறிவு பூர்வமான கருத்தமைந்த ஆக்கங்களையும் ஆய்வுகளையும் படைத்து, நூல் வடிவிலும், முன்னணிப் பத்திரிகைகளிலும் வெளியிடுவதை நாம் காண்கின்றோம். இவர்கள் முன்பெல்லாம் தம் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்தத் தம் முழு ஆற்றலையும், நேரத்தையும் செலவழித்தனர். தமிழ் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட திருப்புமுனையால் இன்று அவர்கள் தம் இனத்தையும் மொழியையும் காப்பாற்றவும், உதவவும் முன்வந்துள்ளனர். தமிழ் ஆர்வம் கொண்டோர் சங்கங்கள், சபைகள், கழகங்கள், தமிழ் விழாக்கள், அரங்கங்கள், அவைகள் போன்றவற்றை அமைத்துத் தமிழ் இலக்கியம் வளர அளப்பரிய செயலாற்றுவதை நாம் காண்கின்றோம். இதற்கு ஓர் உதாரணமாக “பிரித்தானிய சமூக இலக்கியச் சங்கம்” என்ற அமைப்பினைக் கூறலாம்.

இனி நம் பார்வையை மேலை நாட்டில் வாழும் எம் இளம் சந்ததியினர் பக்கம் திருப்புவோம். இவர்கள் ஒன்று கூடல், பழைய மாணவர் சங்கம், கவியரங்கம், கருத்தரங்கம், கலை நிகழ்ச்சி, வழக்காடு மன்றம், நாடகம் போன்றவை அமைத்துத் தம்மைத் தாமே மேல் நிலைப்படுத்திக் கொள்வதைப் பார்த்து வியந்து நிற்கின்றோம். இவர்கள் களங்கமற்ற, துணிவு கொண்ட, ஆய்வுடைய, அறிவு பூர்வமான, உயிர்த் துடிப்புடையவர்கள். எதற்கும் ‘ஏன்’ என்று கேள்விக்களை தொடுத்துத் தகுந்த விடையை எதிர்பார்ப்பவர்கள். நாம் வளர்ந்த முறை வேறு. அவர்கள் வாழும் முறையும் வேறு. நாம் எம் பெற்றோரை ஏன்? என்று கேட்டால் நமக்குக் கிடைத்த பரிசு அவர்களுக்கு இன்று கிடைப்பதில்லை. எனவே அவர்கள் ஏன்? ஏன்? என்று அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். இவை பற்றிச் சில கேள்விகளையும் விடைகளையும் பார்ப்போம்.

• திருமண மேடையில் தாலி கட்டும்பொழுது புரோகிதர் கூறும் மொழி புரியாத மந்திரம் எதற்கு? இதைத் தமிழில் கூற முடியாதா? புரோகிதர்

மந்திரம் இது. “மாங்கல்யம் தந்துனானேன மமஜீவன ஹேதுனா கண்டே பத்னாமி சுபகே தீவம் ஜீவ சரத்ச்சதம்.” இம் மந்திரத்தின் கருத்தென்ன தெரியுமா? ‘எனது வாழ்வுக்குக் காரணமான மங்கள நூலை உன் கழுத்தில் அணிவிக்கிறேன். நீயும் என்னுடன் நூறாண்டு வாழவேண்டும்’ என்பதுதான். மணமகன் கூறவேண்டியதைப் புரோகிதர் கூறி மணமகளைத் தன் மனைவியாக்கிக் கொண்டாரே! மங்கள நூல் கட்டும் வழக்கம் ஒழிந்து பவுண் தாலிக்கொடி கட்டும் வழக்கம் வந்து ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிவிட்டாலும், இன்றும் நூல் மந்திரம் மாறாதுள்ளதே! தவறான மந்திரத்துக்கு என்ன சக்தி உண்டு? தெரியாத மொழியைப் புரோகிதர் மணப்பாடம் செய்து சொல்வதை மந்திரம் என்று கூறுகின்றோமே!

• சுவாமிக்கு அபிஷேகம் செய்யும்பொழுது குடம் குடமாகப் பால் ஊற்றுவதையும் எமக்குப் புரியாத மொழியில் மந்திரம் ஓதுவதையும் பலர் எதிர்க்கின்றனர். ஓதும் மந்திரத்தைத் தமிழில் சொன்னால் யாவருக்கும் புரியும் என்ற வாதத்தை முன்நிறுத்துகின்றனர். ஊற்றும் பால் வீணே அவமாகிறதே! அதை வறிய குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கலாமே என்பது அவர்கள் அவா. மேலும் ‘பூசைக்குப் பூவுண்டு, நீருண்டு, இலையுண்டு’ எனத் திருமுலர் சாட்சியாகிறார்.

• பிட்டுக்கு மண் சுமந்த கதையைக் கூறி ‘பிரம்பால் அடித்த அடி யாவர் முதுகிலும் விழுந்தது. ஆனால் சாப்பிட்ட பிட்டு அனைவர் வாயிலும் ஏன் போகவில்லை?’ என்று கேள்வி தொடுக்கின்றனர்.

• வட நாட்டுத் திருமணங்களில் மணமகளைப் பார்த்துச் சொல்லப்படுகின்ற இன்னொரு மந்திரம் இது. “சோமஹ ப்ரதமோ! விவதே கந்தர்வோ விவித உத்ரஹ! த்ரதீயோ அக்னிஷ்டே! பதிஸதுரீயஸ்தே மநுஷ்யஜாஹ!” இதன் பொருள்:- “சோமன் என்னும்தேவன் உன்னை முதலில் அடைந்தான். கந்தர்வன் உன்னை இரண்டாவதாக அடைந்தான். அக்கினி தேவன் உன்னை மூன்றாவதாக அடைந்தான். மனிதனாகிய நான் உனக்கு நான்காவது நாயகன்” உண்மையில் மந்திரம் கூறிய புரோகிதன் நான்காவது நாயகனாகின்றான். மணமகன் ஐந்தாம் இடத்துக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளான். ஒரே மேடையில் ஒரே நாளில் ஒரே நேரத்தில் ஐந்து கணவன்மாரை வரித்தவளாகின்றாள் அந்த மணமகள். அவள் என்ன இன்னொரு திரௌபதியா? இந்த மந்திரத்தின் பொருள் அறிந்தால் அவள் என்ன பாடுபடுவாள்?

இவ்வாறான அறிவுபூர்வமுடைய ஓர் இளம் தமிழ்ச் சமுதாயமும் மேலை நாடுகளில் தோன்றித் தமிழை வளர்க்கும். இன்னும் பத்துப் பாட்டும், எட்டுத் தொகையும், பதினெண் கீழ்க்கணக்குமான சங்க கால நூல்களும், தொல் காப்பியமும், திருமந்திரமும், திருவாசகமும், ஜம்பெரும் காப்பியங்களும், ஐஞ்சிறு காப்பியங்களும் நம்மிடையே இருக்கின்றவரை தமிழ் இனி மெல்லச் சாகாது. அது இனி மெல்லத் துளிர்க்கும். மேலை நாடுகளில் தமிழ் இனி முழங்கும்!!!

திறந்த கதவுள் தெரிந்தவை - ஒரு பார்வை

நூல் மதிப்பீடு

● லெனின் மதிவானம்

திறந்த கதவுள் தெரிந்தவை ஒரு பார்வை எனும் தலைப்பில் தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா எழுதி தொகுத்துள்ள நூல் கொடகே சகோதரர்கள் வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது. இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கிய மன்றத்தினருடன் ஏற்பட்டிருந்த தொடர்பின் ஊடாக அறிமுகமானவர்களில் ஒருவர் தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா. இவ்வமைப்பினர் ஏற்படுத்தியிருந்த கூட்டங்களில் நான் செய்த நூல் மதிப்புரைகள், ஆய்வுகள் என்பவற்றை அவதானித்து அது குறித்த கருத்தாடலை என்னோடு நிகழ்த்தி வருகின்ற ஒருவரும் கூட. ரிஸ்னாவை நான் சிறுகதையாசிரியராக, கவிஞராக பார்த்திருக்கின்றேன். அவர் அவ்வப்போது படைப்பாளிகள் குறித்தும் பாடப்புகள் குறித்தும் எழுதிய கட்டுரைகள் இடையிடையே சஞ்சிகைகளிலும், இணையத்தளங்களிலும் காணமுடிந்தது. இருப்பினும் அக்கட்டுரைகள் யாவையும் தொகுத்து ஒரு நூலாக வெளிவருகின்றபோதே அவை குறித்த ஒரு பூரணமான தெளிவை ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடிகின்றது.

அந்தவகையில் அவரது திறந்த கதவுள் தெரிந்தவை ஒரு பார்வை என்ற தொகுப்பு நூல் பற்றி சில கருத்துக்களைக் கூற வேண்டியது காலத்தின் தேவையாக இருக்கின்றது. இந்நூலினுள் அடங்கியுள்ள கட்டுரைகளை ஐந்து பிரிவுக்குள் (நூலாசிரியரே அவ்வகைப்பாட்டினை செய்துள்ளார்) அடக்கலாம். கவிதை நூல்கள், சிறுகதை நூல்கள், நாவல்கள், சிறுவர் இலக்கியம், ஏனையவை என்ற பிரிவுக்குள் அடக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விடத்தில் முக்கியமானதொரு விடயத்தை சற்று அழுத்திக்கூற வேண்டியுள்ளது.

அதாவது ஆய்வுகள், மதிப்பீடுகள், கட்டுரைகள் என்பனவற்றை இரு பெரும் பிரிவுக்குள் அடக்கலாம்.

1. ஆராய்ச்சி சார்ந்தது
2. தகவல் சார்ந்தது

குறித்த ஒரு படைப்பையோ, ஒரு ஆசிரியரையோ முன்னிறுத்தி எழுதுவதாக அல்லாமல் ஒவ்வொரு சமூக பொருளாதார கட்டமைப்புகளுக்கும் மனிதர்களது சமூகப் பொருளாதார உறவுகள் எவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றன? அந்த உறவுகளில் வளர்ச்சியும் முரண்பாடுகளும் எவ்வாறு அச்சமூகப் பொருளாதார கட்டமைப்பின் தோற்றம், வளர்ச்சி, சிதைவு என்பனவற்றில் தாக்கம் செலுத்துகின்றது என்பதை சமூகவியல் அடிப்படையிலும் வரலாற்று அடிப்படையிலும் அணுக முனைவது ஆராய்ச்சியின் அடிப்படையாகும்.

இத்தகைய ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்கின்ற போது அத்தகைய சமூக பொருளாதார உறவுகளை விளக்கிக்கொள்வதற்கு சான்றாதாரங்கள் இல்லை என்பது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையாகும். இந்நிலையில் ரிஸ்னாவின் விமர்சனங்களை நோக்குகின்ற போது ஆழமான இலக்கியத் தேடல் இல்லாத ஒரு வாசகனும் கூட குறித்த ஆசிரியரையோ படைப்பையோ புரிந்துகொள்ளும் வகையில் அழகுற அறிமுகம் செய்கின்றார். ஆசிரியர் - படைப்பு - வாசகர் இடையியே ஒரு உறவுப் பாலமாக திகழ்கின்றார். அசாதாரணமான விடயங்களைக்கூட சாதாரண மக்கள் மொழியில் பாடுவதே தமது குறிக்கோள் என்ற நாகரிகத்தில் கால் பதித்து தமிழ் இலக்கியத்தில் புதியதோர் பரிணாமத்தை தோற்றுவித்தவன் பாரதி. இந்த போக்கு தமிழ் இலக்கியத்திற்கு மாத்திரம் உரித்தானதல்ல. உலக இலக்கிய வரிசையிலே வைத்து நோக்கும் போது மார்க்ஸிம் கார்க்கி இப்போக்கிற்கு காத்திரமான பங்களிப்பை நல்கியுள்ளார். மற்றும் புனைவியற் புரட்சி (Romantic Revolt) என்ற பேரேழுச்சிக்கு விளைப்பொருளாக வெளிவந்த Lyrical Ballads என்ற கவிதைத் தொகுப்பில் அதன் ஆசிரியர்களான வேர்ட்ஸ்வர்த், கோல்ட்ரிட்ஜ் ஆங்கில இலக்கித்தில் புதுயுகம் ஒன்றினை தேற்றுவித்தனர். மக்களுக்காக பாடுவதே தமது இலட்சியம் என்பது காலத்திற்கு காலம் பலர் வலியுறுத்தியே வந்துள்ளனர். இந்த நாகரிகத்தைத் தரிசிக்க முனைகின்ற எத்தனிப்பும் முயற்சியும் ரிஸ்னாவிடம் தென்படுகின்றது. நூலின் முன்னுரையில் திறனாய்வாளர் கே.எஸ். சிவகுமாரனின் பின்வரும் கூற்று அவதானத்தில் கொள்ளத்தக்கது:

'புறக்கணிக்கப்பட்ட அல்லது கண்டுக்கொள்ளப்படாத எழுத்தாளர்களின் நூல்களை ரிம்ஸா போன்று கருணைக் கண்களுடன் பார்த்து ரிஸ்னாவும் எழுதியிருக்கிறார். இதுவும் ஒரு ஆவணத் தொகுப்பு எனலாம்'. வெறிச்சோடும் மனங்கள் (வெ. துஷ்யந்தன்), மழை நதி கடல் (இனியவன் இஸாறுதீன்), தளிர்களின் சமைகள் (சுமதி குகதாசன்), தாலாட்டுப் பாடல்கள் (பி.ரி. அஸீஸ்), குற்றமும் தண்டனையும் (எம்.பி.எம். நிஸ்வான்), கண்ணுக்குள் சுவர்க்கம் (காத்தான்குடி நஸீலா), விடியலின் விழுதுகள் (ஸக்கியா ஸித்தீக் பரீத்), விடுமுறைக்கு விடுமுறை (பவானி தேவதாஸ்), விடியலில் ஓர் அஸ்தமனம் (எம்.ஏ. சுமேரா), இது ஒரு ராட்சவதியின் கதை (ஏ.சீ. ஜீனா முஸ்தபா), புதிய பாதை (செ. ஞானராசா), மிதுஹாவின் நந்தவனம் (ஜெனீரா ஹைருள் அமான்), கருத்துக் கலசம் (சூசை எட்வேர்ட்) போன்ற கட்டுரைகள் இதுவரை இலங்கையில் அதிகம் அறியப்படாத ஆசிரியர்கள் - படைப்புகள் பற்றிக் கூறுகின்றது என்பதற்கு தக்க எடுத்துக்காட்டுகளாகும். அவ்வாறுதான் அறிமுகம் செய்ய முனைகின்ற ஆசிரியரையோ படைப்பையோ பக்கச்சார்பின்றி நடுநிலையுடன் கூறும் பண்பு சிறப்பானது. இந்நூலில் உள்ள கட்டுரைகளை வாசிக்கின்ற போது ஆசிரியர் படைப்புக் குறித்த அறிமுகத்திற்கு மேலாக அவ்வாசிரியரை படைப்பை வாசித்தது போன்றதொரு உணர்வு கிடைக்கின்றது. இத்தகைய எழுத்துப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்கு கடினமான வாசிப்பு - உழைப்பு அவசியமாகின்றது. ரிஸ்னா தொடர்ந்து தேடலில் ஈடுபட்டு வருகின்றவர் என்பதற்கு இந்நூல் சாட்சியாக அமைகின்றது. அவ்வாறு அவர் தேடுதலுக்குப்படுத்தி அறிமுகம் செய்கின்ற ஆசிரியர்கள் - படைப்புகள் யாவும் மானுட ஸ்பரிசம் கொள்ளுகின்ற

விருதுகளாகவே இருக்கின்றன என்ற வகையில் அவை வெகு இயல்பாகவே ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரலாக அமைகின்றது. இது ரிஸ்னாவின் ஆளுமையின் முக்கிய இயல்பாகின்றது. வரலாறு, சமூகவியல், அழகியல், உளவியல் என இவற்றையெல்லாம் தனித்தனியே குழப்பிக் கொள்ளாமல் யாவற்றையும் ஒருகிணைத்து சமூக தளத்திலிருந்து பார்க்க முனைகின்ற முயற்சி ஆரோக்கியமானது.

இன்று வெளிவருகின்ற பெரும்பாலான நூல்களை ஒப்பு நோக்குகின்ற போது பெரும்பாலானவை பட்ட முயற்சிகளுக்காக (விதி விலக்குகளும் உண்டு) அல்லது வேறு நிறுவனமயப்பட்ட நலன்களுக்காக செய்யப்பட்ட ஆய்வுகளாகவோ தகவல்களாக காணப்படுகின்றன. ஒரு நலனை பிறிதொரு நலனின் தூக்கி வீசும் எத்தனங்கள் முயற்சிகள் தற்செயலானவை அல்ல. இத்தகைய விஷ சுழியில் மாட்டிக் கொள்ளாமல் ரிஸ்னா சமூக நலனின் அக்கறைக் கொண்டு இக்கட்டுரைகளை ஆக்க முனைந்திருப்பதாகவே படுகின்றது. அதேசமயம் தனது சமுதாய பார்வையை விருத்தி செய்து கொள்கின்றபோது சமுதாய பிரச்சனைகளை ஆழமாக வெளிக்கொணர முடியும் என்பதை தோழமையுடன் எடுத்துக் காட்டினால் அதனை ஏற்கும் முதிர்ந்த பக்குவம் ரிஸ்னாவுக்கு இருக்கும் என நம்புகின்றேன். எமது யாசிப்பு ரிஸ்னா தொடர்ந்து இது போன்ற முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டும் என்பதே!!!

அழைப்பு

● ஏ.சீ. ஜீர்னா முஸ்தபா

எழுத்தாளர்களே ஒன்று கூடுங்கள்
ஒற்றுமையாய் ஒரு மனமாய்
இணைந்திடுவோம் வாருங்கள்!

நல்லவற்றைப் போதிக்கலாம்
நன்றியோடு வாழ்ந்திடலாம்
நல்லோர் வழி சென்றிடலாம்
நலமாய் வாழ்வை வென்றிடலாம்

ஒற்றுமையும் ஒரு மனமும்
உலகெங்கும் போதிக்கலாம்
கற்ற அறிவு கலங்கப்படாமல்
கருணையாய் வாழ்ந்து
காண்பிக்கலாம்

சிறுமைகளை பெருமைகளை
வேறோடு பிடுங்கி வீசிடலாம்
ஆணவம் அகந்தையெல்லாம்
அடியோடு சாய்த்திடலாம்

தற்பெருமை தலைக்கனங்கள்
தகர்த்து வீசி எறிந்திடலாம்
மனக் கவலை மனக் குமுறல்
மறந்து வாழ பயிற்றுவிக்கலாம்

எழுதுகின்ற எழுத்துக்களில்
ஏராள நன்மை செய்திடலாம்
எழுத்தில் மட்டும் நின்றிடாமல்
எடுத்துக்காட்டாய்
வாழ்ந்திடலாம்!!!

புறப்படு

உறங்கிக்கிடந்த உணர்வுகள்
எழுந்து நிற்கட்டும்
புறப்படத் தயாராக!

ஊணமாய்ப்போன ஆற்றல்களும்
உலகையே வெல்லும்
ஆளுமைகளும்
இக் கனமே விழித்திட்டும்
புறப்படத் தயாராக!

உன் அழகுரல் கேட்கையில்
ஆரம்பிக்கிறது
உன் பயணம்..
முற்றுப் பெறுவதற்கோ
பிறரின் அவலக்குரல்தானோ
தாமதம்?
இதற்கிடையில் நீ புறப்படு..
வேட்கைகளை வேட்டையாடும்
வேங்கையாய் நீ புறப்படு!

நீ என்பதோர் ஆளுமை
அது உலகையே ஆளும்
அதுவே உண்மை
ஏற்காவிடின் நீயோ வெறும்
பொய்மை!

நீ யார் என்பதை
முதலில் நீ அறிந்துகொள்..
பொறுமைகொள்
பெருமையை கொல்
மறுநாள் உலகறியும் உன்னை!

தாமதம் இன்னும் ஏன்?
விமர்சித்தவர் வியந்து போக
வீரமாய் நீ புறப்படு!

உன் புறப்படுதல் கண்டு
எதிரிகள் புறமுதுகிட்டடுமே..
அன்பர்களும் நண்பர்களும்
வாழ்த்தட்டுமே..

புறப்படு

இலட்சியங்கள் ஒவ்வொன்றாய்
உன் கால்களில் மண்டியிட்டும்..
உலக மாந்தரோ
உன் பண்பாடு கண்டு
உள்ளதால் வியந்திட்டும்..

புறப்படு - இன்றே
நீ புறப்படு!

குறை சொன்னவர் குருடனாய்..
விமர்சித்தவர் வீரமில்லாதவராய்..
பலி சொன்னோர் பாமராய்..
தெரியட்டும் உன் கண்ணெதிரே
இன்றே நீ புறப்படு!

ஆளுமை கொண்டு
இலட்சியம் வெல்லும்
ஆயுதமாய் நீ புறப்படு!

இறந்த போதும்
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்
சாதனை வீரனின் பட்டியலில்
நானும் நீயும் சந்திப்போம்
இன்றே நீ புறப்படு!!!

● நவாஸ் மொஹமட் நஸ்ரின்

பூங்காவனம் பற்றி வாசகர்கள்

பூங்காவனம் சஞ்சிகை
ஏன் இன்னும் வரவில்லை?
எண்ணெய் நாங்கள்
ஏங்காத நாட்களே இல்லை..
தூங்காமல் கண் விழித்து
எழுதுகிறேன் இக் கடிதம்..
மாங்காயும் பலாக்காயும்
தேங்காயும் தின்று
வயிற்றுப் பசி போக்கிடலாம்..
ஆனால் பூங்காவனம் வாசிக்காமல்
இலக்கியப் பசி தீராத..
சீக்கிரம் அனுப்பி வையுங்கள்
நானும் மனைவி மங்காயும்
வாசித்து மகிழ்ந்திடுவோம்!!!

கா. தவபாலன் - பேராதனை

பூங்காவனம் 19 ஆவது இதழ் கிடைத்தது. மிக்க மகிழ்ச்சி. உறவுகள் சிறுகதையை வாசித்தேன் நன்றாக இருந்தது. எனது சிறுகதைகளையும் தொடர்ந்து பிரசுரிக்கின்றமைக்கு எனது நன்றிகள். இலக்கியப் பணி சிறப்பூர்வாழ்த்துகிறேன்!!!

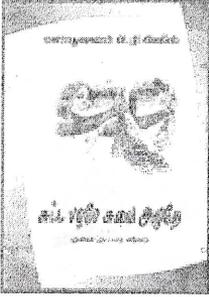
எஸ்.ஆர். பாலசந்திரன்

பூங்காவனம் 19 ஆவது இதழைப் பார்த்தேன். அதில் பொதிந்திருந்த அம்சங்கள் சிறப்பாக இருந்தன. அனர்த்தங்கள் ஏன்? எனும் தலைப்பில் வசீலா சரீப் எழுதிய கவிதை இயற்கை அனர்த்தம் பற்றி அழகுறப் பேசியிருக்கிறது. நிலாக்குயில் எழுதிய பிஞ்சு மனம் என்ற சிறுகதை சிறுவர் உளவியலை மையப்படுத்தி எழுதப்பட்ட ஒரு காத்திரமான கதையாகும். சிறுவர்களும் சிறுவர் இலக்கியமும் என்ற தலைப்பில் கீதா கணேஷ் எழுதிய கட்டுரை மிக முக்கியமான பதிவாகும்.

கடந்த வருடத்தின் இறுதியில் மலையகமெங்கும் மழைவீழ்ச்சியும், மண்சரிவும் அதிகரித்து நிறைய சேதம் விளைவித்தது. அதுதொடர்பான கவிதையாக தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னாவின் கடல் அலைகளும் மண் மலைகளும் என்ற கவிதை திகழ்கின்றது. எஸ்.ஆர். பாலசந்திரன் எழுதியிருந்த சிங்கம் முயலாகின்றது எனும் கதை சொல்லும் செய்தி ஆழமானது. தன்வினை தன்னைச் சுடும் என்ற தத்துவத்தை புலப்படுத்தி நிற்கிறது அந்தக் கதை. இவை தவிர ஏனைய ஆக்கங்களும் பிரமாதம். பூங்காவனம் தொடர்ந்து வெளிவர வாழ்த்துக்கள்!!!

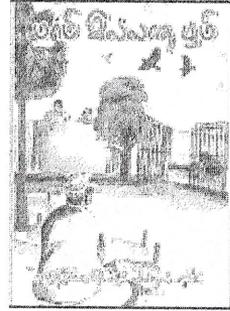
பாத்திமா பஸ்னா - காலி

நூலகப்பூங்கா

நூலின் பெயர் - கட்ட பழமே சுவை அமுதே
 நூலின் வகை - தாலாட்டுப் பாடல்கள்
 நூலாசிரியர் - கலாபூஷணம் பி.ரி. அஸ்ஸ்
 வெளியீடு - பாத்திமா ருஸ்தா பதிப்பகம்
 விலை - 150 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - மாமி இல்லாத பூமி
 நூலின் வகை - சிறுகதை
 நூலாசிரியர் - மருதமுனை ஏ.ஆர். அப்துல் ஹமீட்
 வெளியீடு - நியு ரிச் அச்சகம்
 விலை - 300 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - இலங்கைத் திசை பரத்தி...
 நூலின் வகை - கலை, இலக்கிய, சமூக ஆய்வுகள்
 காவியம்
 நூலாசிரியர் - எம்.எஸ். அப்துல் ஹை
 வெளியீடு - ஏறாவூர் இலக்கிய மன்றம்
 விலை - 350 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - குறு நாடகங்கள்
 நூலின் வகை - நாடகங்கள்
 நூலாசிரியர் - கலைஞர் கலைச்செல்வன்
 வெளியீடு - இலக்கிய முற்றம்
 விலை - 350 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - அலைவும் உலையும்
 நூலின் வகை - ஆய்வுக் கட்டுரைகள்
 நூலாசிரியர் - ச. குணேஸ்வரன்
 வெளியீடு - திணைப்புணம்
 விலை - 200 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - புனைவும் புதிதும்
 நூலின் வகை - ஆய்வுக் கட்டுரைகள்
 நூலாசிரியர் - ச. குணேஸ்வரன்
 வெளியீடு - மீளுகை - 2
 விலை - 250 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - உள்ளும் வெளியும்
 நூலின் வகை - ஆய்வுக் கட்டுரைகள்
 நூலாசிரியர் - ச. குணேஸ்வரன்
 வெளியீடு - ஆகாயம் பதிப்பகம்
 விலை - 250 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - உப்புமால்
 நூலின் வகை - சிறுகதைகள்
 தொகுப்பாசிரியர் - ச. குணேஸ்வரன்
 வெளியீடு - யாழ் / தொண்டைமானாறு
 வீரகத்திப்பிள்ளை மகாவித்தியாலயம்

நாலின் பெயர் - புது யுகம் மலர்கிறது
 நாலின் வகை - குறுநாவல்
 நாலாசிரியர் - ம. நிரோஸ்குமார்
 வெளியீடு - கலாசார அலுவல்கள்
 திணைக்களம்

நாலின் பெயர் - வேப்பங்குச்சி
 நாலின் வகை - சிறுகதை
 நாலாசிரியர் - ஸ்ரீலேக்கா பேரின்பகுமார்
 வெளியீடு - கலாசார அலுவல்கள்
 திணைக்களம்

நாலின் பெயர் - வீடு
 நாலின் வகை - நாவல்
 நாலாசிரியர் - திக்வல்லை கமால்
 வெளியீடு - கலாசார அலுவல்கள்
 திணைக்களம்

நாலின் பெயர் - கவிதை என்றான
 என் கிறுக்கல்கள்
 நாலின் வகை - கவிதை
 நாலாசிரியர் - கே.என். பாத்திமா நப்லா
 வெளியீடு - கலாசார அலுவல்கள்
 திணைக்களம்

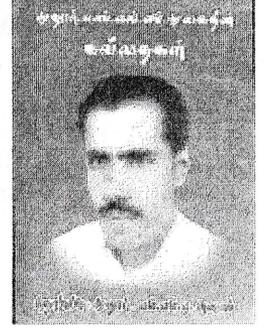

நூலின் பெயர் - அழகைகள் நிரந்தரமில்லை
 நூலின் வகை - சிறுகதை
 நூலாசிரியர் - அலெக்ஸ் பரந்தாமன்
 வெளியீடு - ஜீவநதி வெளியீடு
 விலை - 250 ரூபாய்

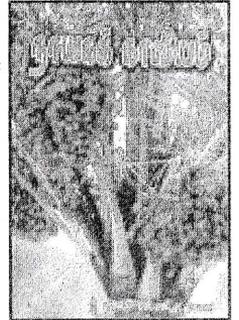
நூலின் பெயர் - மூதூர் எம்.எல்.எம்.
 முகைதீன் கவிதைகள்

நூலின் வகை - கவிதை
 தொகுப்பாசிரியர் - மூதூர் எம்.எம்.ஏ. அனஸ்
 வெளியீடு - மூதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியம்
 விலை - 200 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - அன்பின் மகனுக்கு
 நூலின் வகை - கவிதை
 தொகுப்பாசிரியர் - மூதூர் எம்.எம்.ஏ. அனஸ்
 வெளியீடு - மூதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியம்
 விலை - 200 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - நாயகக் காவியம்
 நூலின் வகை - கவிதை
 தொகுப்பாசிரியர் - மூதூர் எம்.எம்.ஏ. அனஸ்
 வெளியீடு - மூதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியம்
 விலை - 250 ரூபாய்

ஏ.சீ. ஜீர்னா முஸ்தபா எழுதிய
 அவளுக்குத் தெரியாத ரகசியம்
 என்ற நாவல் வெளியீட்டின் போது

நூலின் பெயர் - அவளுக்குத் தெரியாத ரகசியம்
 நூல் வகை - நாவல்
 நூலாசிரியர் - ஏ.சீ. ஜீர்னா முஸ்தபா
 தொலைபேசி - 011 5020936
 011 5050983
 வெளியீடு - எக்மி பதிப்பகம்
 விலை - 300 ரூபாய்

With Best Compliments From...

LUCKYLAND BISCUIT MANUFACTURERS

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.
TEL - 0094 - 081 - 2420574, 2420217. FAX - 0094 - 081 - 2420740
Email - luckyland@sitnet.lk

Designed By - H.F. Rizna